

**Міністерство освіти і науки України
Державний вищий навчальний заклад
«Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»
Економічний факультет
Кафедра економічної кібернетики**

EUROPEAN CREDIT TRANSFER SYSTEM (ECTS)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

2018/2019

6.030502 «ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА» (БАКАЛАВР)

Івано-Франківськ, 2018

1. ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ЕКОНОМІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

1.1. Адреса: вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, 76000

тел.: (0342) 55-32-32

e-mail: dekanat_ekonom@pu.if.ua

Інформація про склад керівних органів факультету:

Декан економічного факультету:

Благун Іван Семенович – доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України.

тел.: (0342) 55-32-32

Заступники декана:

Шкроміда Віталій Васильович – кандидат економічних наук, доцент.

Гнатюк Тарас Михайлович – кандидат економічних наук, доцент.

тел.: (0342) 55-32-32

e-mail: dekanat_ekonom@pu.if.ua

Методист заочної форми навчання:

Томашевська Антоніна Василівна

тел.: 067-707-81-79

e-mail: dekanat_ekonom@pu.if.ua

Диспетчер:

Хомин Уляна Василівна

тел.: (0342) 55-32-32

e-mail: dekanat_ekonom@pu.if.ua

1.2. ІНФОРМАЦІЯ ПРО КАФЕДРУ ЕКОНОМІЧНОЇ КІБЕРНЕТИКИ

Адреса: вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, 76000

Викладацький колектив кафедри:

Дмитришин Леся Ігорівна – завідувач кафедри, доктор економічних наук, професор

Благун Іван Семенович – доктор економічних наук, професор

Буртняк Іван Володимирович – кандидат економічних наук, доцент

Дмитришин Мар'ян Іванович – кандидат фізико-математичних наук, доцент

Дмитришин Роман Іванович – кандидат фізико-математичних наук, доцент

Кондур Оксана Созонтівна – кандидат фізико-математичних наук, доцент

Пілько Андрій Дмитрович – кандидат економічних наук, доцент

Русин Роман Семенович – кандидат економічних наук, доцент

Ходоровська Мар'яна Ростиславівна – кандидат економічних наук, доцент

Судук Наталія Василівна – кандидат економічних наук, викладач

2. ПЕРЕЛІК НАПРЯМІВ ТА СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ З ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ НА ФАКУЛЬТЕТІ ІЗ ЗАЗНАЧЕННЯМ ЛІЦЕНЗІЙНОГО ОБСЯГУ ТА ТЕРМІНУ НАВЧАННЯ

Напрями підготовки та спеціальності:

Напрями підготовки ОР «Бакалавр»:

- 072 «Фінанси, банківська справа та страхування: Фінанси та банківська справа»
- 071 «Облік і оподаткування»
- 075 «Маркетинг»
- 051 «Економіка»
- 073 «Менеджмент» (Менеджмент організацій та адміністрування)
- 073 «Менеджмент» (Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності)
- 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»
- 6.030508 «Фінанси і кредит»
- 6.030509 «Облік і аудит»
- 6.030507 «Маркетинг»
- 6.030502 «Економічна кібернетика»
- 6.030601 «Менеджмент»

ОР «Магістр»:

- 072 «Фінанси, банківська справа та страхування: Фінанси суб'єктів господарювання та страхування»
- 072 «Фінанси, банківська справа та страхування: Фінанси та банківська справа»
- 071 «Облік і оподаткування»
- 075 «Маркетинг»
- 051 «Економіка» (Економічна кібернетика)

- 051 «Економіка» (Прикладна економіка)
- 073 «Менеджмент» (Менеджмент організацій та адміністрування)
- 073 «Менеджмент» (Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності)

На факультеті створена і функціонує спеціалізована вчена рада Д 20.051.12 по захисту докторських та кандидатських дисертацій зі спеціальностей:

- 08.00.11 – математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці;
- 08.00.05 – розвиток продуктивних сил і регіональна економіка.

Ліцензований обсяг прийому на спеціальності економічного факультету складає ОР «Бакалавр» – 465 осіб, ОР «Магістр» – 155 осіб на денну форму навчання і ОР «Бакалавр» – 320 осіб, ОР «Магістр» – 115 осіб на заочну форму навчання. На факультеті діє докторантура та аспірантура за вісьмома спеціальностями.

3. УМОВИ НАВЧАННЯ (КОРОТКА ІНФОРМАЦІЯ ПРО МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНУ БАЗУ ФАКУЛЬТЕТУ)

Економічний факультет, створений у 1993 році, є одним з наймолодших серед факультетів та інститутів ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», проте вже має усталені традиції актуалізувати навчальний процес з урахуванням потреб життя і розвитку науки на базі фундаментальних економічних і математичних знань.

Спочатку на факультеті здійснювалась підготовка фахівців із двох класичних спеціальностей – «Фінанси» та «Облік і аудит». З 1998 року почалась підготовка спеціалістів-маркетологів, а з 2001 року – зі спеціальностей «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності» та «Менеджмент організацій».

З 2004 року здійснюється підготовка студентів зі спеціальності «Економічна кібернетика», що дає змогу задовольнити потреби регіону в економістах-аналітиках, без яких не обходяться жодні підприємства та організації, які бажають успішно функціонувати в умовах ринкової економіки.

За бажанням і на основі тестового відбору юнаки проходять навчання на військовій кафедрі.

На факультеті діє набір в магістратуру, аспірантуру та докторантуру за економічними спеціальностями.

Навчально-виховну, науково-дослідну роботу із понад 1000 студентами денної та заочної форми здійснюють 8 професорів, докторів наук, понад 50 доцентів, кандидатів наук. Також до викладацької роботи залучаються працівники та керівники провідних фінансово-господарських установ і органів місцевого самоврядування області.

Кафедри факультету очолюють вчені-економісти, які відомі не тільки в науковій спільноті України, але і за межами нашої держави: кафедру менеджменту і маркетингу – професор, доктор економічних наук Ткач О.В.; кафедру фінансів – заслужений діяч науки і техніки України, професор, доктор економічних наук Ткачук І.Г.; кафедру економічної кібернетики – професор,

доктор економічних наук Дмитришин Л.І.; кафедру обліку і аудиту – заслужений діяч науки і техніки України, професор, доктор економічних наук Баланюк І.Ф.; кафедру теоретичної і прикладної економіки – професор, доктор економічних наук Пилипів Н.І.

Навчальний процес на економічному факультеті проводиться у гуманітарному корпусі. Студенти мають змогу займатись у 25 навчальних аудиторіях, з яких 6 оснащені сучасною комп'ютерною технікою, 5 спеціальних кабінетів, 4 лекційні аудиторії, оснащені сучасною відеотехнікою. До послуг студентів Центр інформаційних технологій, в якому 180 персональних комп'ютерів, мультимедійна лекційна аудиторія на 200 місць, інтернет-зал та інтернет клуб.

Для забезпечення підготовки студентів з дисциплін усіх циклів у бібліотеці університету є понад 126 тисяч томів літератури, працюють три читальних зали на 240 місць. Матеріально-технічне забезпечення навчального процесу для бакалаврів, спеціалістів, магістрів економічних спеціальностей повністю відповідає вимогам.

Загальні відомості про кафедру економічної кібернетики

Кафедра економічної кібернетики заснована в 2002 році в складі економічного факультету Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Першим завідувачем кафедри був Заслужений діяч науки і техніки України, доктор економічних наук, професор Благун Іван Семенович, широко відомий своїми науковими працями у галузі математичного моделювання складних економічних систем.

У 2004 році на кафедрі започатковано набір студентів за спеціальністю «Економічна кібернетика». Потреба у фахівцях даного напрямку була зумовлена не тільки викликами сучасного інформаційного суспільства, але й поширенням на Західній Україні давніх традицій української кібернетичної школи.

В цьому ж році здійснено перший набір на навчання в аспірантурі за спеціальністю «Економіко-математичне моделювання», яку згодом перейменовано у «Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці». З 2016 проводиться набір на навчання в докторантуру для здобуття наукового ступеня доктора наук.

За час існування кафедри підготовлено більше 30 кандидатів і 2 доктори економічних наук. Випускники аспірантури працюють як в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника та інших навчальних закладах, так і на підприємствах, в організаціях різних форм і власності, в органах державної влади, зарубіжних бізнес-структурах.

З 2016 року кафедра економічної кібернетики здійснює підготовку фахівців за спеціальністю «Економіка» (освітній рівень – бакалавр і магістр). Навчання в магістратурі здійснюється за освітньою програмою «Економічна кібернетика». Випускники кафедри успішно працюють в різних сферах економічної діяльності: економістами-аналітиками великих виробничих компаній, аналітиками в банках і страхових компаніях, рекламних агентствах, податкової інспекції, керівниками приватних фірм, менеджерами високої ланки, фінансистами та викладачами вузів, менеджерами проектів та бізнес-аналітиками.

Викладачі кафедри мають високу кваліфікацію в галузі економіко-математичного моделювання та інформаційних технологій. На кафедрі працює 2 доктори економічних наук, професори та 9 кандидатів наук, з них 7 мають наукове звання доцента.

Кафедра забезпечує викладання таких навчальних курсів: вища математика для економістів, інформатика, оптимізаційні методи і моделі; економетрія; економічна кібернетика; дослідження операцій в економіці; моделювання економіки; прогнозування соціально-економічних процесів; економічний ризик; моделювання економічної динаміки; системний аналіз; моделювання мікро- та макроекономічних процесів; імітаційне моделювання; системи підтримки

прийняття рішень; теорія випадкових процесів; моделювання у фінансовому менеджменті; моделювання системних характеристик в економіці; прикладна економетрика; методи наукових досліджень; актуарна математика. На допомогу студентам викладачами кафедри підготовлено і опубліковано значну кількість методичних посібників та рекомендацій.

На кафедрі створені усі необхідні умови для поєднання навчання з науковою діяльністю. Наявна матеріально-технічна база дозволяє інтенсифікувати навчальний процес шляхом упровадження нетрадиційних методик навчання, широкого застосування інформаційно-комп'ютерних технологій. Використання сучасних інформаційних технологій відкриває студентам доступ до широкого кола вітчизняних та зарубіжних літературних джерел, підвищує ефективність самостійної роботи та відкриває необмежені можливості для творчості, набуття і закріплення фахових навиків.

Наукова робота розглядається як невід'ємна частина навчального процесу.

У розпорядженні студентів сучасна наукова бібліотека Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника – важливий структурний підрозділ вузу, де сконцентровані джерела інформації, це потужна інформаційна установа, науковий інформаційний, просвітницький центр університету, методичний осередок вузівських бібліотек м. Івано-Франківська. Бібліотека працює з використанням основного функціонального формату електронного бібліотечного ресурсу з частковим доступом до повнотекстової бази даних документів. Студенти, які добилися високих результатів в науковій роботі, рекомендується до вступу в аспірантуру, залишаються на кафедрі на посадах викладачів-стажистів.

На кафедрі велика увага приділяється професійній та виховній роботі зі студентами. Студенти кафедри економічної кібернетики систематично приймають участь в студентських наукових конференціях, Стипендіальних програмах, конкурсах наукових робіт та олімпіадах. Зокрема, за результатами участі в щорічному Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт за

галуззю «Математичні методи, моделі в економіці» студенти спеціальності «Економічна кібернетика»: Савчук Н. нагороджена Дипломом першого ступеня (2016 р.), Кіс В. нагороджена Дипломом другого ступеня (2015 р.), робота Потятинник Б. відзначена грамотою «За високу практичну цінність результатів дослідження» (2017 р.), робота Гарди Т. відзначена грамотою «За оригінальність постановки проблеми» (2017 р.). Гарда Т. нагороджена Дипломом третього ступеня (2018 р.), Гаврилишин О. нагороджена Дипломом другого ступеня (2018 р.)

Студенти Гаврилишин О. та Потятинник Б. перемогли у конкурсі Європейського Союзу ЕРАЗМУС+: стипендії для навчання та короткострокового обміну та навчались за цією програмою в університетах Румунії (Ясський університет ім. А.Й. Кузи) та Франції (Університет науки та технології Лілль І).

Студентка Потятинник Б. стала стипендіаткою конкурсу «Завтра.UA» Фонду Віктора Пінчука (2018 р.).

Студенти Романів Н., Бегей Б. і Леськів В. отримали річні стипендії від Фонду Інституту Східноєвропейських досліджень (2018 р.).

Студенти спеціальностей 051 «Економіка» та 6.030502 «Економічна кібернетика» є активними в органах студентського самоврядування, у суспільному житті економічного факультету, Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, міста Івано-Франківська та України.

Наукова діяльність кафедри здійснюється в рамках науково-дослідної теми «Моделювання процесів управління в соціально-економічних системах». Головними напрямками наукових досліджень є: математичне моделювання в управлінні складними економіко-виробничими та фінансовими системами, математичні методи прогнозування економічних систем, моделі регіональної економіки, моделювання сталого розвитку на різних рівнях ієрархії, моделювання соціально-економічного розвитку та економічної безпеки.

За час діяльності кафедри її співробітниками підготовлено понад 20 монографій, біля 500 наукових статей у фахових та зарубіжних виданнях. Викладачі кафедри публікують результати своїх наукових досліджень у наукових виданнях, зареєстрованих в базах *Scopus* та *Web of Science*.

На кафедрі здійснюється видання збірника наукових праць «Моделювання регіональної економіки», в якому публікуються наукові доробки з актуальних проблем моделювання економіки, економіки підприємництва, менеджменту, маркетингу і регіональної економіки.

З метою покращення якості наукової роботи і навчально-виховного процесу кафедра економічної кібернетики активно співпрацює з вітчизняними центрами університетської освіти та науково-дослідними установами, зокрема, з Науково-дослідним центром індустріальних проблем розвитку Національної академії наук України (м. Харків), Інститутом Регіональних Досліджень НАН України (м. Львів), Причорноморським науково-дослідним інститутом економіки та інновацій (м. Одеса), з аналогічними кафедрами Київського, Львівського, Чернівецького, Запорізького національних університетів, Київського, Тернопільського, Харківського національних економічних університетів.

4. ОСНОВНІ МЕТОДИ ТА ФОРМИ НАВЧАННЯ, ВИКЛАДАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ НА КАФЕДРІ ЕКОНОМІЧНОЇ КІБЕРНЕТИКИ

Після входження національної вищої школи в Європейський освітній простір у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника запроваджено облік трудомісткості навчальної роботи студентів у кредитах ECTS (European Credit Transfer System) – Європейську кредитно-трансферну систему. Кредити ECTS ураховують усі види навчальної роботи і забезпечують уніфікований підхід до визначення трудомісткості освітньої діяльності студента.

Здійснюється навчальний процес у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника у таких організаційних формах: навчальні заняття, виконання індивідуальних завдань, самостійна робота, практична підготовка, контрольні заходи. Основні види навчальних занять: лекція; семінарське, практичне, лабораторне, індивідуальне заняття; консультація; інші види навчальних занять, які визначаються робочим навчальним планом і програмою дисципліни.

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних, лабораторних і семінарських занять і передбачає перевірку знань студентів з окремих тем та рівня їх підготовленості до виконання конкретної роботи. Форму проведення поточного контролю під час навчальних занять і систему оцінювання рівня знань та умінь визначає відповідна кафедра. Результати поточного контролю за семестр визначаються як середня з поточних оцінок за 100-бальною шкалою, відображених у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи, і можуть зараховуватися до залікового кредиту як окремий заліковий модуль, якщо це передбачено робочою програмою дисципліни.

Підсумковий модульний контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання після закінчення логічно завершеної частини

лекційних та практичних (лабораторних, семінарських) занять з певної дисципліни – змістового модуля. Завданням підсумкового модульного контролю є перевірка розуміння та засвоєння певного матеріалу, вироблення навичок проведення розрахункових робіт, умінь самостійно опрацьовувати тексти, здатності осмислити зміст кількох тем дисципліни, умінь публічно чи письмово представити певний матеріал. Форми підсумкового модульного контролю та систем) оцінювання рівня знань та умінь студентів визначає кафедра та відображає в робочій програмі дисципліни. Оцінки з підсумкового модульного контролю за 100-бальною шкалою відображаються у журналах обліку відвідування та успішності викладача її академічної групи і зараховуються як окремий заліковий модуль до залікового кредиту.

Окремою формою підсумкового модульного контролю є комплексні або наскрізні індивідуальні розрахунково-графічні та інші завдання, рівень виконання яких оцінюється за 100-бальною шкалою, а оцінка зараховується до залікового кредиту як окремий заліковий модуль, якщо це передбачено робочою програмою дисципліни.

Шкала оцінювання

За шкалою університету	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90-100	відмінно	A (відмінно)
80-89	добре	B (дуже добре)
70-79		C (добре)
60-69	задовільно	D (задовільно)
50-59		E (достатньо)
26-49	незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
1-25		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)

Семестровий контроль проводиться у формі екзамену, диференційованого заліку або заліку в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою навчальною програмою і в терміни, встановлені робочим навчальним планом та графіком навчального процесу.

V. ПЛАН НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Шифр за ОПП	НАЗВА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ, ПРАКТИКИ	Розподіл за семестрами			Кількість кредитів ЄКТС	Кількість годин									Розподіл годин на тиждень за курсами і семестрами							
		Екзамени	Залики	Курсові		Курсова робота	загальної обсяг	аудиторних					Самостійна робота	I курс	II курс	III курс	IV курс					
								всього	з них:					семестри								
		лекції	практичні	семинарські		лабораторні	індивідуальні		1	2	3	4	5	6	7	8						
																	кількість тижнів у семестрі					
															17	18	17	18	17	18	17	18
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
1. Цикл гуманітарної та соціально-економічної підготовки																						
1.1. Нормативна частина																						
GCH.1	Новітня історія України	1			3,0	90	34	18		16				56	2							
GCH.2	Історія української культури	2			3,0	90	36	18		18				54	2							
GCH.3	Філософія	2			3,0	90	36	18		18				54	2							
GCH.4	Ділова українська мова	3			3,0	90	34	18	16					56		2						
GCH.5	Фізична культура					140	140		140						2	2	2	2				
Всього за нормативною частиною циклу		4			12	360	140	72	16	52				220	4	6	4	2				
1.2. Вибіркова частина (дисципліни вільного вибору студента)																						
GCB.1	Блок А (студент обирає одну дисципліну)	6			3,0	90	36	18		18				54							2	
	Політологія																					
	Психологія бізнесу																					
	Логіка																					
	Регіоналістика																					
GCB.2	Блок Б	5			3,0	90	34	18		16				56				2				
	Господарське право																					
	Підприємницьке право																					
	Основи трудового законодавства																					
	Податкове право																					
GCB.3	Блок В	3			3,0	90	34	18		16				56		2						
	Економіка національного господарства																					
	Історія світової цивілізації																					
	Інформаційне суспільство																					
	Евристика																					
GCB.4	Блок Г	4			3,0	90	36	18		18				54				2				
	Соціальна економіка																					
	Цінності європейської цивілізації																					
	Екологія																					
	Основи риторики																					
Всього за вибірковою частиною циклу		4			12,0	360	140	72		68				220		2	2	2	2			
Усього		8			24,0	720	280	144	16	##				440	4	6	6	4	2	2		

6. РОБОЧИ НАВЧАЛЬНІ ПЛАНИ

“Затверджую”
Ректор
І.С. Пєнєдє
 (підпис) (прізвище та ініціали)
 " " 20 року
 М.П.

 Міністерство освіти і науки України
 ДВНЗ Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Кваліфікація **Економіст-аналітик**

Строк навчання **1 рік**

РОБОЧИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

Підготовки **бакалавра** з галузі знань **0306 Менеджмент і адміністрування** на основі **повна загальна середня освіта**

за напрямом **6.030601 Економічна кібернетика**

спеціальністю **Економіка**

спеціалізацією

Курс **4** Форма навчання **денна**

I. I графік навчального процесу

Курси	Вересень			Жовтень			Листопад			Грудень			Січень			Лютий			Березень			Квітень			Травень			Червень			Липень			Серпень																	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51

ПОЗНАЧЕННЯ:

II. ЗВЕДЕНІ ДАНІ ПРО БЮДЖЕТ ЧАСУ, тижні

Курс
Разом

III. ПРАКТИКА

Назва практики	Семестр	Тижні
Виробнича		6
Виробнича практика	8	6

IV. ДЕРЖАВНА АТЕСТАЦІЯ

Назва навчальної дисципліни	Форма державної атестації (екзамен, дипломний проект (робота))	Семестр
Атестація	екзамен / дипломна робота	8,8

**7. АНОТАЦІЇ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ОКР «БАКАЛАВР»
6.030502 «ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА»**

**1. ЦИКЛ ГУМАНІТАРНОЇ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ
ПІДГОТОВКИ**

Назва дисципліни: **Новітня історія України**

Статус: нормативна

Рік: I, семестр I

Наслідки політичних репресій. Українські землі у складі Російської та Австро-Угорської імперій. Національне відродження в другій половині XIX ст. Національна революція 1917-1920 років. «Розстріляне відродження». Голодомор та політичні репресії в Україні у міжвоєнний період. Розвиток західноукраїнських земель. Україна в роки Другої світової війни. Національно-визвольний рух у 40-х – 50-х роках. Діяльність ОУН-УПА. Радянізація України у післявоєнний період. Криза тоталітаризму. Дисидентський рух. Перебудова та її наслідки для України. Національно-визвольний рух наприкінці 80-х – на початку 90-х років. Розвал Радянського Союзу. Проголошення державної незалежності України. Суперечності та проблеми сучасного державотворення в Україні.

Завдання курсу:

- вивчення вітчизняної історії передбачає освоєння таких аспектів: періодизація, основні віхи державотворення, характер національно-визвольного руху, зовнішньополітичні орієнтації, зовнішні впливи на розвиток подій в Україні, українські впливи на геополітичну ситуацію в Центрально-Східній Європі.

Знати:

- предмет та метод, поняттєвий апарат та концептуальні підходи до аналізу вітчизняної історії;

- витоки української нації та її місце у загальнолюдських процесах;
- нові напрямки розвитку вітчизняної історичної науки;
- конкретних представників політичної еліти України різних історичних епох;
- історичну спадщину та сучасний стан розвитку України як самостійної держави;
- шляхи та перспективи розвитку України.

Вміти:

- аналізувати історичні процеси, події, факти;
- брати участь у дискусіях на суспільно-історичні теми;
- користуватися категорійно-понятійним апаратом історичної науки, історичними джерелами та довідниковими матеріалами з історії України;
- критично оцінювати місце та роль як окремих особистостей, так і політичних організацій та громадських об'єктів у вітчизняній історії та політиці;
- визначати якісні зміни статусу України як суб'єкта світової політики.

Тривалість. Всього – 90 год., лекції – 18 год., семінарські – 16 год., самостійна робота – 56 год.

Форма контролю – залік

***Назва дисципліни:* Історія української культури**

Статус: нормативна

Рік: I, семестр II

Українська культура як синтез духовного життя народу. Культура і суспільство. Економічні концепції культури. Історія української культури у наукових дослідженнях. Культура Київської Русі. Українська культура XIV – першої половини XVII ст. Українська культура другої половини XVII – XVIII ст., Доба культурно-

національного відродження (XIX – XX ст.) Українська культура радянського періоду. Культура стародавнього світу. Культура епохи Відродження. Культура Нового часу. Культура і глобальні проблеми сучасності.

Вимоги до знань і вмінь:

Після закінчення курсу студент повинен знати:

- загальні відомості культурно-історичного процесу;
- особливості культурних епох, їх духовні цінності та пріоритети;
- досягнення в різних галузях духовної культури;
- художні стилі та шедеври культури;
- види та жанри мистецтв, їх художню мову;
- провідних діячів науки і культури, які визначають характер та особливості культури тієї чи іншої епохи.

Після закінчення курсу студент повинен вміти:

- аналізувати явища духовного життя, усвідомлювати природу різних жанрів художньої творчості і видів мистецтв, орієнтуватися у багатому світі духовної культури;
- розрізняти світобачення і світорозуміння кожної культурно-історичної епохи;
- збагачувати власну духовну культуру шляхом самоосвіти, творчо працювати над прирощенням і вдосконаленням культурно-освітніх знань.

Тривалість. Всього – 90 год., лекції – 18 год., практичні – 18 год., самостійна робота – 54 год.

Форма контролю – залік

Назва дисципліни: **Філософія**

Статус: нормативна

Рік: I, семестр II

Формування філософської культури мислення та пізнання навколишнього світу та людини, розвитку навичок застосування філософської методології, забезпечення логіко-методологічний рівень досліджень при підготовці спеціалістів, ознайомлення студентів з правилами і законами логічного мислення, враховуючи особливість підготовки спеціалістів на основі спеціальних прикладів опанування студентами логіки професіонального дослідника, забезпечити глибоке засвоєння специфіки філософського осягнення дійсності, високу світоглядно-методологічну культуру студентів, формування системи знань з етики та естетики, залучення до фундаментальних етичних та естетичних цінностей, перетворення їх у стійкі переконання та мотиви поведінки, забезпечити науково методологічний рівень з релігієзнавства при підготовці спеціалістів згідно вимогам міністерства освіти України і державним нормативним актам, опанування студентами методів професіонального дослідження, формування розуміння сутності релігійних течій та проблем сучасного релігійного життя.

Тривалість: всього – 90 год., лекції – 18 год., семінарські – 18 год., самостійна робота – 54 год.

Форма контролю – залік

Назва дисципліни: **Ділова українська мова**

Статус: нормативна

Рік: II, семестр III

Основне завдання даного курсу – підвищення загального мовного рівня студентів, знайомство з особливостям: офіційно-ділового стилю мовлення як в усній, так і в писемній формах, його практичне застосування у широкій сфері діяльності різних фахівців. Заява-зобов'язання, доручення, відомість, довідка, наказ, договір, протокол,

витяг з протоколу, характеристика, постанова, акт, розпорядження, таблиця, лист, оголошення, список, накладна, запрошення, розписка.

Вимоги до знань і вмінь:

Після закінчення курсу студент повинен *знати*:

- основні правила оформлення найважливіших документів;
- чітко визначати і користуватися двома формами ділового мовлення: усним і писемним, знати їх особливості.

Після закінчення курсу студент повинен вміти:

- добирати відповідні терміни з фаху для оформлення документації;
- крім грамотного оформлення ділових паперів необхідно логічно й послідовно подавати стисло інформацію з того чи іншого питання;
- правильно вживати пасивні конструкції, що характерні для ділового стилю;
- поєднувати числівники з іменниками, знати правила відмінювання і написання прізвищ, що складає певні труднощі в сучасному діловодстві;
- дотримуватись норм сучасної літературної мови, не допускати калькування, змішування мов;
- логічно формувати думки, дотримуватись послідовності і точності викладу.

Тривалість. Всього – 90 год., лекції – 18 год., практичні – 16 год., самостійна робота – 56 год.

Форма контролю – залік

Назва дисципліни: **Фізична культура**

Статус: нормативна

Рік: I, II, семестр I, II, III, IV

Мета. Фізичне виховання як навчальна дисципліна у вищій школі. Наукові основи фізичного виховання. Загартування. Масаж і самомасаж. Гігієнічні основи фізичного виховання і спорту. Особиста і

громадська гігієна. Лікарський контроль і самоконтроль у процесі фізичного виховання. Нормування здорового способу життя. Основи фізичної підготовки та спортивного тренування. Професійна фізична підготовка. Екологічні основи фізичного виховання. Фізичне виховання як один із важливих засобів у ліквідації недоліків у стані здоров'я громадянина.

Рухові дії. Навчання і вдосконалення. Основні засоби розвитку і вдосконалення фізичних та психічних якостей. Сила і швидкісно-силові здібності. Швидкість рухів. Витривалість. Координаційні здібності. Гнучкість. Професійно-фізична підготовка. Методичні знання, уміння і навички.

Завдання. Вимоги до знань та умінь:

Після закінчення курсу студент повинен *знати*:

- фізичне виховання і спорт як засіб різнобічного розвитку особистості, підготовки до праці і громадської діяльності;
- фізичне виховання як складова частина способу життя;
- фізичне виховання у родині;
- загальні відомості про будову організму людини і вплив фізичних вправ на функціонування окремих органів та систем;
- рухова-активність і спортивне тренування як засіб підтриманню високої працездатності;
- засоби оздоровлення, реабілітації, тілобудови і саморегуляції з урахуванням економічних, кліматичних та екологічних умов.

Після закінчення курсу студент повинен вміти:

- біг на короткі дистанції з низького старту із максимальною швидкістю (80-100 м), безперервний біг у рівномірному темпі до 20 хвилин, пересування, на лижах, легкоатлетичні стрибки, подолання вертикальних і горизонтальних перешкод, човниковий біг;

- метання різних за вагою і формою снарядів з місця та розбігу, на дальність і в ціль;

- гімнастичні і акробатичні вправи, комбінації з декількох елементів, акробатичні комбінації, комплекси вправ з використанням тренажерних пристроїв, вправи з музичним супроводженням (аеробіка, шейпінг тощо).

- застосування в умовах гри основних техніко-тактичних дій однієї із спортивних ігор.

Тривалість. Всього – 140 годин, практичні – 140 годин.

Форма контролю – заліки

Назва дисципліни: **Політологія**

Статус: вибіркова частина (дисципліни вільного вибору студента)

Рік: III, семестр VI

Мета. Політологія як наука про закономірності розвитку і функціонування політичного життя суспільства, механізми політичної влади, управління політичними процесами. Основні етапи розвитку світової і вітчизняної політичної думки. Політика і політичні відносини. Політична влада. Політичний процес. Політична система суспільства, політичний режим. Політичні партії, громадські організації і рухи в соціально-політичному житті суспільства. Особистість і політика. Політична культура. Світовий політичний процес.

Завдання. Вимоги до знань і вмінь:

Після закінчення курсу студент повинен *знати:*

- що є об'єктом, предметом і методом політології, володіти її понятійно-категоріальним апаратом;

- світові і вітчизняні політологічні школи, концепції і напрямки;

- політичні феномени і цінності: політична діяльність, політичний процес, політична влада, політичний режим, політична система, політичне

лідерство, політичний конфлікт, політична культура, демократія, консенсус, громадське суспільство;

- основні політичні партії, громадські організації і рухи;
- суть і функції держави в політичній системі суспільства.

Після закінчення курсу студент повинен вміти:

- розпізнавати різні види владних відносин, специфіку політичної влади, її сутність, структуру, характерні ознаки і функції;
- орієнтуватися в проблемах поділу влад, формах державного устрою і формах державного правління;
- розпізнавати прояви прямої і представницької демократії, сприяти їх утвердженню в сучасному українському суспільстві;
- формувати і відстоювати свою життєву (політичну) позицію, чітко розуміти свої громадські права, свободи і обов'язки, відстоювати принципи громадського суспільства і правової держави;
- давати раціонально-критичну оцінку діям різних політичних партій і лідерів з позицій загальнонаціональних інтересів;
- орієнтуватися в міжнародному політичному житті, геополітичній обстановці, мати уявлення про місце і статус України в сучасному світі;
- об'єктивно і критично оцінювати життєво важливу соціальну інформацію;
- готувати повідомлення на політичну тему, брати участь в політичних дискусіях, передвиборчих компаніях, масових і групових політичних опитуваннях;
- жити в умовах політичного плюралізму, формувати культуру опозиції, вносити спрямовувати зусилля на гармонізацію людських, міжнаціональних, міжпартійних відносин.

визначити пріоритет людини як особистості, що формується в складному, динамічному, суперечливому навколишньому середовищі (гуманізація, «олюднювання» економічних відносин); пов'язати

навчальний курс із формуванням нової закономірності в економічній теорії – плюралізмом методологій у вивченні соціально-економічної реальності, що уможливорює належну оцінку й переоцінку конкретних економічних проблем через призму розгорнутої філософської й соціологічної думки.

Тривалість. Всього – 90 год., лекції – 18 год., семінарські – 18 год., самостійна робота – 54 год.

Форма контролю – залік

2. ЦИКЛ ФУНДАМЕНТАЛЬНОЇ ТА ПРИРОДНИЧО- НАУКОВОЇ ПІДГОТОВКИ

Назва дисципліни: **Політекономія**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: I, семестр I-II

Мета. Формування системи знань про економічні відносини як суспільну форму виробництва, проблеми ефективного використання обмежених виробничих ресурсів і шляхи забезпечення суспільних потреб у різних суспільно-економічних формаціях.

Завдання: сприяти розумінню органічних зв'язків і залежностей економічних взаємин та ефективного використання виробничих ресурсів;

Тривалість. Всього – 180 год., лекції – 36 год., семінарські – 34 год., самостійна робота – 110 год.

Форма контролю – залік, екзамен

Назва дисципліни: **Мікроекономіка**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: II, семестр III

Мета: вивчити поведінку і механізм прийняття рішень окремими економічними суб'єктами (індивідами, домашніми господарствами, підприємствами, організаціями, тобто мікросистемами), які прагнуть досягти мети за наявних обмежених ресурсів і для яких до того ж можна знайти альтернативне використання. У центрі уваги мікроекономіки перебуває поведінка споживача і виробника та її оптимізація, ринковий попит і пропозиція, відносні ціни товарів, розподіл ресурсів за альтернативного їх використання, часткова і загальна рівновага тощо.

Завдання. Формувати економічне мислення у майбутніх менеджерів, підприємницький підхід до господарської діяльності. Вивчення її сприяє розумінню студентами основ ринкових відносин на рівні підприємства,

фірми, окремих видів ринкових систем: конкурентних ринків, монопольних ринків та ринків монополістичної конкуренції і олігополістичних.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні знати: дію ринкового механізму, що ґрунтується на поведінці попиту та пропозиції; поведінка споживача з урахуванням концепції корисності, формування індивідуального та ринкового попиту; виробничі фактори (ресурси) та затрати фірми; оптимізація обсягу виробництва з метою максимізації прибутку; аналіз конкурентних ринків; ринкова влада та її вимірювання, ціноутворення при ринковій владі; ринки монополістичної конкуренції та олігополістичні; ринки факторів виробництва; загальна рівновага та економічна ефективність.

вміти: аналізувати економічні явища і процеси загального характеру, що відбуваються на мікрорівні, а також розв'язувати ситуаційні завдання мікроекономічного характеру.

Тривалість: всього – 90 год., лекції – 18 год., практичні – 16 год., самостійна робота – 56 год.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Макроекономіка**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: II, семестр IV

Мета: формування системи знань з теоретичної макроекономіки, які відображають сукупні результати економічної діяльності країни та теоретичний інструментарій ринкового і державного регулювання національної економіки.

Завдання: вивчення ключових положень базових макроекономічних теорій, ринкових механізмів та механізмів макроекономічної політики щодо регулювання економіки, набуття вмінь аналізувати результати функціонування національної економіки та оцінювати ефективність економічної політики держави.

Тривалість. Всього – 90 год., лекції – 18 год., практичні – 18 год., самостійна робота – 54 год.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Історія економіки та економічної думки**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: I, семестр I

Мета: формування системи про історичний розвиток господарств та економічної думки країн Європейської цивілізації для розуміння генезу та закономірностей функціонування економічних систем.

Завдання: на методологічних засадах цивілізаційної парадигми розвитку суспільства сформувані сучасне економічне мислення та світогляд студентів, забезпечити засвоєння ними знань і методів історичного аналізу економічних процесів.

Тривалість: Всього – 90 год., лекції – 18 год., семінари – 16 год., самостійна робота – 56 години.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Вища математика**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: I, семестр I-II

Мета. Формування фундаментальних теоретичних знань та практичних навиків з основ теорії множин, аналітичної геометрії, основ теорії функцій, диференціального числення функцій однієї змінної та інтегрального числення функцій однієї змінної.

Завдання. Оволодіння основними термінами та поняттями з основ теорії множин, аналітичної геометрії, основ теорії функцій, диференціального числення функцій однієї змінної та інтегрального числення функцій однієї змінної на рівні відтворення, тлумачення та використання. Набуття навичок застосування знань з основ теорії множин, аналітичної геометрії, основ теорії функцій, диференціального числення функцій однієї змінної та інтегрального числення функцій однієї змінної до розв'язування практичних задач з вищої математики (II), оптимізаційних методів та моделей, дослідження операцій, дискретного аналізу, економічної кібернетики, моделювання економіки та моделей економічної динаміки.

Тривалість. Всього – 270 год., лекції – 54 год., практичні – 86 год., самостійна робота – 130 год.

Форма контролю – залік, екзамен

Назва дисципліни: **Теорія ймовірностей і математична статистика**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: II, семестр III

Мета: формування системи теоретичних знань і практичних навичок з основ імовірнісно-статистичного апарату, основних методів кількісного вимірювання випадковості дії факторів, що впливають на будь-які процеси, засад математичної статистики, яка використовується під час планування, організації та управління виробництвом, оцінювання якості продукції, системного аналізу економічних структур та технологічних процесів.

Завдання: вивчення основних принципів та інструментарію імовірнісно-статистичного апарату, який використовується для розв'язування економічних задач, математичних методів систематизації, опрацювання та застосування статистичних даних для наукових та практичних висновків.

Тривалість. Всього – 180 год., лекції – 44 год., практичні – 58 год., самостійна робота – 78 год.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Оптимізаційні методи та моделі**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: II, семестр IV

Мета. Формування фундаментальних теоретичних знань та практичних навичок застосування економіко-математичних методів для

розв'язування різноманітних оптимізаційних задач управління в економіко-виробничих системах.

Завдання. Оволодіння певними теоретичними знаннями (вивчити основні розділи оптимізаційних методів та моделей); застосування теоретичних знань на практиці до розв'язування конкретних виробничих завдань.

Тривалість: Всього – 90 год., лекції – 18 год., практичні – 18 год., самостійна робота – 54 год.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Економетрика**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: III, семестр V

Мета полягає в вивченні особливостей основних типів економетричних моделей та методів їх побудови, а також в отриманні студентами умінь і навичок з прикладного застосування засвоєних знань.

Завдання. Оволодіння знаннями, уміннями і навичками щодо побудови економетричних моделей соціальних та економічних процесів і систем, а також аналізу таких систем на основі методів економетрики.

У результаті вивчення дисципліни «Економетрика» студенти повинні *знати:*

- сутність економетричного моделювання та його етапи;
- методи тестування економічної інформації;
- методи оцінювання параметрів економетричної моделі з урахуванням особливостей економічної інформації;
- методи оцінювання достовірності економетричної моделі та її параметрів;

- методи оцінювання прогностичних властивостей моделі;
- методи економетричного прогнозування з урахуванням особливостей економетричних моделей.

вміти:

- ідентифікувати змінні моделі;
- специфікувати модель;
- оцінювати параметри економетричної моделі в разі:
 - а) нормально розподілених залишків моделі;
 - б) гетероскедастичності;
 - в) мультиколінеарності пояснюючих змінних;
 - г) наявності залежності залишків з пояснюючими змінними:
 визначати прогностичні властивості моделі.
- перевіряти достовірність моделі та її параметрів;
- розраховувати точковий та інтервальні прогнози на основі оцінених економетричних моделей;
- визначати основні економічні характеристики взаємозв'язку між змінними та правильно їх тлумачити.

Тривалістю. Всього – 180 год., лекції – 44 год., практичні – 58 год., самостійна робота – 78 год.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Інформатика**

Статус: дисципліни фундаментальної та природничо-наукової підготовки

Рік: I, семестр I-II

Мета. Формування знань з теоретичних засад і принципів побудови сучасних і перспективних електронно-обчислювальних машин, основ і прикладних систем обробки економічної інформації;

формування вмінь орієнтуватись у складній комп'ютерній мережі; набуття практичних навичок із програмування таких процедур.

Завдання. Оволодіння основними термінами та поняттями з теорії інформаційних технологій. Вивчення та набуття навичок та застосування інструментів комп'ютерних технологій до конкретних економічних задач, зокрема, щодо підготовки текстових документів різної складності, резервування інформації та її безпеки, розробки електронних таблиць та баз даних, презентацій, використання локальних комп'ютерних мереж та мережі Інтернет.

Тривалість. Всього – 270 год., лекції – 44 год., практичні – 44 год., лабораторні – 86 год., самостійна робота – 96 год.

Форма контролю – залік, екзамен

3. ДИСЦИПЛІНИ ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Назва дисципліни: **Іноземна мова**

Статус: цикл професійної та практичної підготовки

Рік: I, семестр I

Мета. Даний предмет передбачає опанування таким рівнем знань, навичок і вмінь, який забезпечить необхідну комунікативну спроможність в сферах: ситуативного та професійного спілкування в усній і письмовій формах: 1) читання й реферування оригінальної загальнонаукової або загальнотехнічної інформації; 2) елементарного спілкування по загальним питанням спеціальності та в межах загальноповсякденних норм: під час закордонної подорожі; 3) написання особистих та простих ділових листів.

Фонетичний мінімум має забезпечувати правильне артикулювання звуків та відповідне інтонаційне оформлення речень.

Граматичний мінімум охоплює ключові положення морфології та синтаксису й дозволяє правильно розуміти зміст оригінальних текстів з фаху.

Лексичний мінімум на кінець курсу повинен складатися із 1400-1500 одиниць. Характер лексики – стилістично нейтральний. Шар спеціальної термінології – загальнонауковий або загальнотехнічний.

Усна мова. Навички спілкування із використанням 800-900 загальноповживаних формул висловлювання; звертання, вітання, прощання, подяки, прохання, запрошення, пропозиції, наказу, поздоровлення, побажання, поради, початку розмови, згоди, незгоди, упевненості, сумніву, надії, розчарування, радощі, стурбованості, прикрощі, жалю, співчуття. Навички елементарного спілкування в мовних ситуаціях під час закордонної подорожі: «Аеропорт», «Митниця», «Міський транспорт», «Орієнтація у місті», «Готель», «Заклади харчування», «Пошта», «Культурні заклади», «Магазин», «У лікаря», «Країна, мова якої вивчається», «Про себе та сім'ю», «Спеціальність».

Письмо. Навички написання анотації та реферату до наукової статті. Особисте листування та прості ділові папери, заповнення анкет та складання curriculum vitae.

Загальні вимоги до курсу: Грамотне оформлення ділового мовлення в усній та писемній формах. Правильне складання з точки зору структури та відповідних граматичних вимог окремих ділових паперів.

Конкретні вимоги. Забезпечення вмінь вільного користування лексикою ділових паперів та правилами її вживання. Підвищення загального рівня культури ділового спілкування.

Завдання. Вимоги до знань та умінь:

Після закінчення курсу студент повинен *знати*:

- програмний матеріал з усього комплексу фонетичних та лексико-граматичних правил;
- методика самостійної позааудиторної роботи над удосконаленням мови;
- граматичні вимоги щодо правильного оформлення ділового мовлення в усній та письмовій формах.

Після закінчення курсу студент повинен вміти:

- вільно і правильно розмовляти однією з іноземних мов у різних ситуаціях, головним чином у ситуаціях професійного спілкування;
- читати та анотувати художні тексти;
- виступати з доповідями та повідомленнями з тематики своїх професійних інтересів;
- виконувати свої курсові та дипломні роботи, захищати їх іноземною мовою;
- вільно користуватися лексикою ділових паперів.

Тривалість. Всього – 180 год., практичні – 68 год., самостійна робота – 112 год.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Регіональна економіка**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: I, семестр I

Мета: формування знань щодо теоретичних і практичних засад територіальної організації продуктивних сил України, сучасного стану та напрямів регіонального розвитку економіки, а також екологічних знань, мислення та свідомості економістів.

Завдання курсу полягає у засвоєнні теорії регіональної економіки і регіонального розвитку, наукових засад регіональної економічної політики; оволодіння знаннями про територіальну і галузеву структуру

господарського комплексу України та її регіонів; об'єктивну необхідність раціонального та ефективного використання природних, науково-виробничих, людських ресурсів регіонів країни; засвоєння принципів раціонального природокористування та охорони навколишнього середовища, понять про екологічний моніторинг, екологічні нормативи і стандарти.

Тривалість. Всього – 90 год., лекції – 18 год., практичні – 16 год., самостійна робота – 56 годин.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Економіка підприємства**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: II, семестр III

Мета: отримання студентами знань, вмінь і навичок, з економіки підприємства, що дозволяють у майбутньому спеціалісту компетентно вирішувати практичні завдання безпосередньо на підприємствах. В процесі вивчення дисципліни «Економіка підприємства» розглядаються: визначення сутності підприємства як суб'єкта підприємницької діяльності; вивчення питань обґрунтування та вибору методів і формування системи показників оцінювання економічних результатів; вивчення питань з ефективності діяльності підприємства, його конкурентно спроможності; формування вмінь ефективного використання ресурсного і виробничо-господарського потенціалу; прищеплення вміння творчого пошуку напрямків та резервів удосконалення; управління підприємством на основі інвестиційно-інноваційної моделі розвитку.

Тривалість. Всього – 90 год., лекції – 18 год., практичні – 16 год., самостійна робота – 56 год.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Міжнародна економіка**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: II, семестр III

Мета: формування системи знань з міжнародної економіки, умов, форм, методів та основного інструментарія міжнародної економічної діяльності.

Завдання: вивчення сутності і тенденцій інтернаціоналізації економіки, форм, методів, суб'єктів і рівнів міжнародної економічної діяльності, принципів і середовища її розвитку, практики здійснення та механізмів регулювання; набуття вмінь аналізувати й оцінювати світогосподарські явища та процеси у контексті національних інтересів України.

Тривалість. Всього – 90 год., лекції – 18 год., практичні – 16 год., самостійна робота – 56 год.

Форма контролю – залік

Назва дисципліни: **Бухгалтерський облік**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: II, семестр IV

Мета: формування системи знань з теорії та практики ведення бухгалтерського обліку на підприємствах.

Завдання: вивчення методів раціональної організації та ведення бухгалтерського обліку на підприємствах на підставі використання прогресивних форм і національних стандартів; набуття навичок опрацювання і використання облікової інформації в управлінні.

Тривалість. Всього – 90 годин: лекції – 18 годин; практичні – 18 годин; самостійна робота – 54 години.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Статистика**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: II, семестр IV

Мета: надання знань щодо методів збирання, оброблення й аналізу інформації стосовно соціально-економічних явищ і процесів.

Завдання: вивчення принципів організації статистичних спостережень, методик розрахунків показників статистичного аналізу соціально-економічних явищ і процесів.

Тривалість. Всього – 90 годин: лекції – 18 годин; практичні – 18 годин; самостійна робота – 54 години.

Форма контролю – залік

Тривалість. Всього – 90 годин: лекції – 18 годин; практичні – 16 годин; самостійна робота – 56 годин.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Економічна кібернетика**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: III, семестр V-VI

Мета. Ознайомитися із сучасними науковими досягненнями в теоретичних питаннях економічної кібернетики, сформулювати системне світосприйняття, прогресивне економічне мислення щодо дослідження економічних процесів і систем, усвідомлення наукових підходів до розв'язання економічних проблем з використанням найсучасніших інформаційних технологій, нових комп'ютерних методів управління та прийняття ефективних управлінських рішень;

Завдання. Формування системи знань про предмет і суть економічної кібернетики, її місце в області моделювання виробничих систем, вироблення практичних навичок у виборі методів

математичного моделювання і в організації у майбутнього процесу кібернетичного управління.

Тривалість. Всього – 360 годин: лекції – 90 годин; практичні – 90 годин; лабораторні – 30 годин; самостійна робота – 150 годин.

Форма контролю – залік, екзамен

Назва дисципліни: **Дослідження операцій**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: IV, семестр VII

Мета полягає в формуванні у студентів знань, умінь і навичок з:

а) використання методології, концепції, методів і технологій дослідження раціональної поведінки організаційно-економічних систем і кількісних методів прийняття рішень на засадах системного аналізу;

б) використання існуючих методик та можливостей дослідження операцій в процесі проведення аналізу ефективності функціонування керованих систем;

в) оцінки існуючих напрацювань в сфері економіко-математичного моделювання окремих аспектів діяльності господарських систем та розробки нових математичних моделей відповідно до поставлених цілей та наявних ресурсів;

г) розробки науковообґрунтованих програм роботи господарських систем.

Завдання. У результаті вивчення дисципліни студенти повинні:

– знати базові теоретико-методологічні підходи до побудови математичних моделей операцій та проведення їх аналізу для оптимізації як окремих напрямів діяльності підприємства, так і підвищення загальної ефективності роботи цілих господарських систем;

– вміти відповідно до поставлених практичних завдань своєчасно застосовувати наявні в них знання, уміння і навички з розв'язку

побудованих задач дослідження операцій та проводити оцінку перспектив їхнього практичного втілення.

Тривалість. Всього – 180 годин: лекції – 44 години; практичні – 44 години; лабораторні – 14 годин; самостійна робота – 78 годин.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Моделювання економіки**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: III, семестр VII

Мета. Формування системи знань з методології, методики та інструментарію побудови економіко-математичних моделей, їх аналізу та використання.

Завдання. Оволодіння теоретичними знаннями та інструментарієм моделювання економічних явищ та процесів на макро-, мезо- та мікрорівнях; вміння самостійно здійснювати аналіз економіко-математичних методів і моделей та застосовувати їх до вирішення конкретних економічних задач.

Тривалість. Всього – 180 годин: лекції – 46 годин; практичні – 36 годин; лабораторні – 26 годин; самостійна робота – 72 години.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Технологія проектування та адміністрування баз і сховищ даних**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: III, семестр V-VI

Мета: вивчення курсу «Бази даних та бази знань» передбачає наявність систематичних та ґрунтовних знань із суміжних курсів (комп'ютерна техніка, математичне програмування, вища математика, комп'ютерні мережі та технології, математичне програмування,

економетрика), цілеспрямованої роботи над вивченням спеціальної літератури, активної роботи на лекціях та практичних заняттях, самостійної роботи та виконання індивідуальних завдань.

Завдання: оволодіння цим курсом повинно виробити у студентів навички проектування баз даних та сховищ даних, практичного використання систем управління базами даних та пакетів прикладних програм спеціального призначення для побудови інформаційних систем в процесі обробки економічної інформації при прийнятті управлінських рішень. Отримати навички адміністрування баз даних.

Тривалість. Всього – 180 годин: лекції – 54 годин; практичні – 52 години; самостійна робота – 74 години.

Форма контролю – залік, екзамен

Назва дисципліни: **Лінійна алгебра**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: I, семестр I

Мета. Формування фундаментальних теоретичних знань та практичних навичок з лінійної алгебри та аналітичної геометрії.

Завдання. Оволодіння основними термінами та поняттями лінійної алгебри та аналітичної геометрії на рівні відтворення, тлумачення та використання. Набуття навичок застосування знань з лінійної алгебри та аналітичної геометрії до розв'язування практичних задач з вищої математики, економетрики, оптимізаційних методів та моделей, дослідження операцій, дискретного аналізу та моделювання економіки.

Тривалість. Всього – 90 годин: лекції – 16 годин; практичні – 18 годин; самостійна робота – 56 годин.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Алгоритми і програмування**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: I, семестр II

Мета. Формування фундаментальних теоретичних знань з теорії алгоритмів; з алгоритмізації процедур обробки економічної інформації; набуття практичних навичок із програмування таких процедур.

Завдання. Оволодіння основними термінами та поняттями з теорії алгоритмів, вивчення типів алгоритмічних процесів та принципів їх побудови. Вивчення технології програмування для кваліфікованого володіння сучасними програмними пакетами (бухгалтерськими, статистичними системами фінансових розрахунків тощо) при формуванні конкретні конфігурації пакетів, програмуючи конкретні умови. Освоєння технології алгоритмізації та наступного програмування при практичному використанні економіко-математичних моделей.

Тривалість. Всього – 180 годин: лекції – 46 годин; практичні – 36 годин; лабораторні – 26 годин; самостійна робота – 72 годин.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Вища математика (II)**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: II, семестр I-II

Мета. Формування фундаментальних теоретичних знань та практичних навичок з диференціального числення функцій багатьох змінних, кратних інтегралів, рядів та диференціальних рівнянь.

Завдання. Оволодіння основними термінами та поняттями з диференціального числення функцій багатьох змінних, кратних інтегралів, рядів та диференціальних рівнянь на рівні відтворення, тлумачення та використання. Набуття навичок застосування знань з

диференціального числення функцій багатьох змінних, кратних інтегралів, рядів та диференціальних рівнянь до розв'язування практичних задач з оптимізаційних методів та моделей, дослідження операцій, дискретного аналізу, економічної кібернетики, моделювання економіки та моделей економічної динаміки.

Тривалість. Всього – 270 годин: лекції – 72 години; практичні – 104 години; самостійна робота – 94 години.

Форма контролю – залік, екзамен

Назва дисципліни: **Методологія економіко-математичного моделювання**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: IV, семестр VIII

Мета. Формування системи знань з методології, методики та інструментарію побудови економіко-математичних моделей, їх аналізу та використання.

Завдання. Оволодіння теоретичними знаннями та інструментарієм моделювання економічних явищ та процесів на макро-, мезо- та мікрорівнях; вміння самостійно здійснювати аналіз економіко-математичних методів і моделей та застосовувати їх до вирішення конкретних економічних задач.

Тривалість. Всього – 90 годин: лекції – 24 години; практичні – 24 години; самостійна робота – 42 години.

Форма контролю – екзамен

Назва дисципліни: **Моделі економічної динаміки**

Статус: дисципліни професійної та практичної підготовки

Рік: IV, семестр VII

Мета. Формування системи теоретичних знань і практичних навичок побудови та аналізу математичних моделей динаміки розвитку економічних процесів.

Завдання. Оволодіння теоретичними знаннями та інструментарієм моделювання динамічних економічних процесів; вміння формувати постановку і самостійно розв'язувати задачі аналізу, прогнозування, прийняття рішень та управління ризиком з використанням моделей.

Тривалість. Всього – 180 годин: лекції – 52 години; практичні – 50 годин; самостійна робота – 78 годин.

Форма контролю – екзамен

4. ДИСЦИПЛІНИ САМОСТІЙНОГО ВИБОРУ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Назва дисципліни: **Іноземна мова (II)**

Статус: дисципліни самостійного вибору вищого навчального закладу

Рік: I, II, *семестр* II, III

Метою навчальної дисципліни «Іноземна мова (II)» є формування необхідної комунікативної спроможності в сферах професійного та ситуативного спілкування в усній і письмовій формах, навичок практичного володіння іноземною мовою в різних видах мовленнєвої діяльності в обсязі тематики, що обумовлена професійними потребами; оволодіння новітньою фаховою інформацією через іноземні джерела.

Основними завданнями вивчення даної дисципліни є формування в студентів таких іншомовних комунікативних компетентностей: лінгвістичної – коректування, уніфікація та розвиток системи базових мовних знань з фонетики, граматики й лексики іноземної мови;

Тривалість. Всього – 270 годин: лекції – 0 годин; практичні – 104 годин; самостійна робота – 166 години.

Форма контролю – залік, екзамен

Назва дисципліни: **Безпека життєдіяльності та цивільний захист**

Статус: дисципліни самостійного вибору вищого навчального закладу

Рік: I, семестр II

Мета: сформувати знання і навички щодо заходів і способів захисту людей в умовах виникнення надзвичайних ситуацій, шляхів підвищення життєдіяльності; підготовка фахівця, який володітиме знаннями з формування системи теоретичних і прикладних знань із правових, економічних і організаційних питань захисту людини від зброї масової поразки супротивника та впливу негативних факторів середовища мешкання і праці.

Завдання: навчити студентів: ідентифікувати потенційні небезпеки, тобто розпізнавати їх вид, визначати просторові та часові координати, величину та імовірність їх прояву; визначати небезпечні, шкідливі та вражаючі фактори, що породжуються джерелами цих небезпек; прогнозувати можливість і наслідки впливу небезпечних та шкідливих факторів на організм людини, а вражаючих факторів на безпеку системи «людина-життєве середовище»; використовувати нормативно-правову базу захисту особистості та навколишнього середовища, прав особи на працю, медичне забезпечення, захист у надзвичайних ситуаціях тощо; розробляти заходи та застосовувати засоби захисту від дії небезпечних, шкідливих та вражаючих факторів; запобігати виникненню надзвичайних ситуацій, в разі їх виникнення приймати адекватні рішення та виконувати дії, спрямовані на їх ліквідацію; використовувати у своїй практичній діяльності громадсько-політичні,

соціально-економічні, правові, технічні, природоохоронні, медико-профілактичні та освітньо-виховні заходи, спрямовані на забезпечення здорових і безпечних умов існування людини в сучасному навколишньому середовищі; планувати заходи щодо створення здорових і безпечних умов життя та діяльності в системі «людина-життєве середовище» теоретична та практична підготовка студентів з питань:

- нормативні документи з організації систем захисту людини від зброї масової поразки;

- теоретичні основи негативного впливу іонізуючих випромінювань на оточуюче середовище та живих істот.

Тривалість. Всього – 90 годин: лекції – 18 годин; практичні – 18 годин; самостійна робота – 54 години.

Форма контролю – залік

Назва дисципліни: **Дискретний аналіз**

Статус: дисципліни самостійного вибору навчального закладу

Рік: II, семестр IV

Мета. Формування знань з дискретної математики.

Завдання. Оволодіння основними термінами та поняттями з дискретної математики на рівні відтворення, тлумачення та використання. Набуття навичок застосування знань дискретної математики для дослідження, аналізу та моделювання економічних систем та процесів.

Тривалість: Всього – 180 годин: лекції – 64 години; практичні – 44 години; самостійна робота – 72 години.

Форма контролю – залік

5. ДИСЦИПЛІНИ ВІЛЬНОГО ВИБОРУ СТУДЕНТА

Назва дисципліни: **Фінансова математика**

Статус: дисципліни вільного вибору студента, спецкурс 1

Рік: II, семестр III

Мета. Формування знань з фінансової математики.

Завдання. Оволодіння основними термінами та поняттями з фінансової математики на рівні відтворення, тлумачення та використання. Набуття навичок застосування знань фінансової математики для дослідження, аналізу та моделювання економічних систем та процесів.

Тривалість: Всього – 90 годин: лекції – 18 годин; практичні – 18 годин; самостійна робота – 54 години.

Форма контролю – залік

Назва дисципліни: **Теорія ігор**

Статус: дисципліни вільного вибору студента, спецкурс 2

Рік: III, семестр V

Мета. Формування знань з теорії ігор.

Завдання. Оволодіння основними термінами та поняттями з теорії ігор на рівні відтворення, тлумачення та використання. Набуття навичок застосування знань теорії ігор для дослідження, аналізу та моделювання економічних систем та процесів.

Тривалість. Всього – 90 годин: лекції – 18 годин; практичні – 16 годин; самостійна робота – 56 годин.

Форма контролю – залік

8. ФАХОВЕ СПРЯМУВАННЯ ТА КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ ДО ФАХІВЦІВ

Бакалавр – освітній рівень вищої освіти особи, яка на основі освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра здобула повну вищу освіту, спеціальні уміння та знання, достатні для виконання завдань та обов’язків (робіт) певного рівня професійної діяльності, що передбачені для первинних посад у певному виді діяльності.

Освітньо-кваліфікаційна характеристика бакалавра за напрямом підготовки 0305 «Економіка і підприємництво» випускника вищого навчального закладу є нормативним документом, в якому узагальнюється зміст освіти, тобто відображаються цілі освітньої та професійної підготовки, визначається місце фахівця в структурі господарства держави і вимоги до його компетентності, інших соціально важливих властивостей та якостей.

Бакалавр економічної кібернетики підготовлений для використання наступних видів економічної діяльності (згідно з Державним класифікатором видів економічної діяльності – ДК 009-096):

- J 65 – Фінансове посередництво, зокрема,
 - J 65.23 – інші види фінансового посередництва;
- J 67 – Допоміжна діяльність у сфері фінансів і страхування, зокрема,
 - J 67.11 – Управління фінансовими ринками,
 - J 67.12.3 – Контроль і регулювання портфелів активів,
 - J 67.13.9 – інші види допоміжної діяльності у сфері фінансів;
- K 72 – Діяльність у сфері інформатизації, зокрема,
 - K 72.1 – Консультації з питань інформатизації,
 - K 72.3 – Оброблення даних,
 - K 72.4 – Робота з базами даних;
- K 73 – Дослідження та розробки, зокрема,

- К 73-2 – Дослідження та розробки в галузі гуманітарних та суспільних наук, в частині, що стосується економіки, статистики, організації та управління;
- К 74 – Послуги, надані переважно юридичним особам, зокрема,
 - К 74.12 – діяльність у сфері бухгалтерського обліку,
 - К 74.13 – дослідження ринку та вивчення суспільної думки,
 - К 74.14 – консультації з питань комерційної діяльності та управління,
 - К 74.15 – керівництво підприємствами;
- L 75.1 – Державне управління загального характеру в економічній та соціальній галузі, в частині, що стосується керівництва, функціонування та підтримки інформаційних служб, зокрема,
 - L 75.11.7 – Діяльність у сфері статистики та соціології,
 - L 75.13 – Курирування діяльності у сфері економіки;
- L 75.2 – Діяльність, віднесена до компетенції держави, зокрема,
 - L 75.21 – міжнародні відносини, в частині, що стосується керівництва, функціонування та підтримки інформаційних служб;
- DE 22.3 – Тиражування записів на магнітних носіях, зокрема,
- DE 22.33 – Тиражування записів програмного забезпечення комп'ютерів.

Бакалавр економічної кібернетики підготовлений для роботи на підприємствах, в установах та організаціях усіх галузей та форм власності, а також в органах державного управління всіх рівнів.

Відповідно до Державного Класифікатора професій, а також Класифікаційним довідником посад керівників, фахівців та службовців бакалаври з фаху «Економіка» здатні виконувати зазначену нижче професійну роботу та займати первинні посади (професійні назви робіт, коди та назви класифікаційних угруповань професій та назви первинних посад наведено у таблиці 1.)

Зміст виробничої функції	Назва типової задачі діяльності	Шифр типової задачі діяльності	Зміст уміння	Шифр уміння
1	2	3	4	5
Аналіз і прогнозування політичних, економічних, культурних, соціальних подій та явищ		3.01	Розпізнавати в різних політичних, економічних, культурних, соціальних явищах та подіях складові компоненти, що несуть в собі позитивні та негативні наслідки шляхом їх аналізу в рамках загальновизнаних філософських концепцій розвитку суспільства	3.01.ПР.Р.01
			Аналізувати зовнішню та внутрішню політику держави, реалізовувати її пріоритети та захищати її інтереси	3.01.ПР.Р.02
Спілкування державною та як найменш однією з іноземних мов		3.02	Вести діловодство та спілкування державною та іноземною мовами	3.01.ПР.Н.01
Користування сучасними інформаційними технологіями			Використовувати набуті знання та практичні навички щодо інформаційних технологій у практичній діяльності, впроваджувати їх у сучасних інформаційних системах, удосконалювати на цій основі планово-управлінську діяльність в державних та комерційних організаціях	3.03.ЗП.Р.01
Знання норм чинного державного законодавства, норм міжнародного права, усвідомлення демократичних принципів		3.04	Захищати свої та корпоративні інтереси у відповідних інстанціях	3.04.ПР.Р.01

			Забезпечувати правову легітимність прийнятих управлінських рішень та рішень по створенню та адаптації інформаційних систем в економіці	3.04.ПР.Р.02
			Застосовувати законодавчі норми щодо права на інтелектуальну власність	3.04.ПР.Р.03
Прийняття рішень і вибір стратегії діяльності з урахуванням загальнолюдських цінностей, інтересів суспільства, державних, виробничих, особистих інтересів		3.05	Враховувати в своїй виробничій діяльності специфічні особливості службових відносин та персональної відповідальності за прийняті рішення	3.05.ПР.Р.01
Активна участь в поліпшенні стану довкілля, забезпечення здоров'я людини, якості та безпеки її життя і діяльності на підстав стратегії сталого розвитку людства		3.06	Вести і програмувати здоровий спосіб життя, стимулювати активний стиль поведінки і мотивацію професійної кар'єри, позитивне світосприйняття	3.06.ПП.О.01
			Пропагувати байливе ставлення до оточуючого середовища, надавати пріоритет управлінським рішенням, що реалізують ресурсозберігаючі технології	3.06.ПП.О.02

а) видів типових задач діяльності:

ПФ – професійна,

СВ – соціально-виробнича,

СП – соціально-побутова;

б) класів задач діяльності:

С – стереотипна,

Д – діагностична,

Е – евристична;

в) видів уміння:

ПП – предметно-практичне,

ПР – предметно-розумове,

ЗП – знаково-практичне,

ЗР – знаково-розумове;

г) рівнів сформованості даного уміння:

О – уміння виконувати дію, спираючись на матеріальні носії інформації щодо неї,

Р – уміння виконувати дію, спираючись на постійний розумовий контроль без допомоги матеріальних носіїв інформації,

Н – уміння виконувати дію автоматично, на рівні навичок;

г) здатностей:

З – здатність.

Опис результатів навчання (компетенції):

Спеціальність Економічна кібернетика максимально адаптована до вимог сучасного ринку праці. Спеціальність Економічна кібернетика забезпечує можливість роботи в різних сферах економіки без здобування додаткової дорогої освіти і перепідготовки.

Фахівець готується до роботи в умовах ринкових відносин і багатукладної економіки, може працювати на підприємствах і в організаціях, незалежно від форми власності, які займаються виробництвом і реалізацією послуг, а також в органах державного управління, інвестиційно-консалтингових фірмах.

Випускник – професійний економіст, що досконало володіє інформаційними технологіями, навиками управління трудовим колективом, ведення підприємницької діяльності.

Фахівець даної галузі зможе успішно вирішувати такі практичні задачі:

- управління запасами на підприємствах;
- вивчення та прогнозування споживацького попиту;
- розробка та ведення баз даних на підприємствах різних галузей економіки;
- обробка економічної інформації в офісних та спеціалізованих інформаційних системах;
- оцінка ефективності інвестиційних проектів;
- розробка та підтримка Інтернет технологій управління бізнесом;
- захист інформації в комп'ютерних системах;

Випускники – професіонали в області економіки, математики, управління та інформаційних технологій:

- страхування;
- менеджмент організації;
- економіка підприємства;
- фінанси та аудит;

- комп'ютерні мережі;
- моделювання та прогнозування розвитку економічних процесів на рівні регіону та підприємства.

Основною конкурентною перевагою спеціальності Економіка є унікальне поєднання економічних дисциплін, що забезпечує можливість праці в різних сферах економіки без отримання додаткової дороговартісної освіти і перепідготовки.

Знання і розуміння:

- особливостей управління фінансовою та інвестиційною діяльністю суб'єктів господарювання;
- здатність розглядати суспільні явища в розвитку і конкретних історичних умовах;
- здатність до оцінки та аналізу соціально-економічних процесів і явищ на глобальному (мега-), макро-, мезо- і мікрорівнях;
- здатність до саморегуляції та здорового способу життя;
- здатність працювати з інформацією, у тому числі в глобальних комп'ютерних мережах;
- здатність здійснювати комунікаційну діяльність;
- вміння працювати у колективі та команді;
- здатність діяти з позицій соціальної відповідальності, займати активну громадянську позицію;
- здатність займати активну життєву позицію та розвивати лідерські якості;
- вміння реалізовувати проект.

Когнітивні вміння та навички:

- здатність до аналізу й синтезу соціально-значущих проблем та процесів;
- вміння оперувати економічними категоріями та поняттями;

- уміння оцінювати перспективи глобалізації як новітнього етапу соціально-економічних перетворень;

- розуміння сутності чинників і наслідків макроекономічного розвитку та їх вплив на діяльність організації;

- розуміння сутності та наслідків процесів, що відбуваються на мезорівні економічної системи, включаючи галузеві ринки, мережеві структури, групові та корпоративні взаємозв'язки;

- розуміння сутності та наслідків мікроекономічних процесів, поведінки окремих економічних суб'єктів на товарних ринках;

- уміння знаходити та аналізувати інформацію з різних джерел;

- уміння організовувати процес виконання завдань;

Практичні навички

- уміння здійснювати планування економічних перспектив розвитку підприємства;

- уміння здійснювати попередній, поточний та завершальний контроль економічної діяльності підприємства, володіння навиками інформаційного забезпечення контролювання економічної діяльності підприємства, здатність виконувати регулювання економічної діяльності підприємства;

- володіння навиками інформаційного та інструментального забезпечення факторного та діагностичного аналізування виробничо-господарської діяльності підприємства;

- володіння навиками формування розрахунково-фінансової та кошторисної документації в межах бізнес-плану підприємства;

- уміння здійснювати оцінювання інвестиційної привабливості, володіння навиками формування розрахунково-фінансової та кошторисної документації для інвестиційного проекту, здатність здійснювати комплексний фінансово-аналітичний супровід підготовки та реалізації інвестиційного проекту на підприємстві;

- володіння навиками формування розрахунково-фінансової та кошторисної документації для інноваційного проекту, здатність здійснювати комплексний фінансово-аналітичний супровід підготовки та реалізації інноваційного проекту на підприємстві.

9. ГЛОСАРІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ З НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Автокореляція – взаємозв'язок послідовних елементів часового чи просторового ряду даних.

Авторегресійна модель – це кореляційно-регресійна модель, яка, крім факторних ознак, містить одне або більше попередніх значень результуючої змінної.

Адекватність моделі – ступінь відповідності модельованого процесу до процесу функціонування реальної системи.

Акселератор – спеціалізований графічний співпроцесор, орієнтований на виконання графічних операцій.

Активи – вимоги до всіх фізичних та юридичних осіб, у тому числі до банків.

Активні основні фонди – устаткування – машини, обладнання, тобто ті елементи, що приймають безпосередню участь у процесі виробництва.

Акціонерним товариством є господарське товариство, яке має статутний фонд, поділений на визначену кількість акцій однакової номінальної вартості, і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки майном товариства, а акціонери несуть ризик збитків, пов'язаних із діяльністю товариства, в межах вартості належних їм акцій.

Акція – цінний папір без встановленого терміну обігу, що підтверджує членство його власника в товаристві, свідчить про пайову участь у статутному фонді; надає учаснику товариства право на участь

Акція – цінний папір, що випускається акціонерним товариством і засвідчує права на участь в управлінні акціонерним товариством, отримання дивідендів на частку акції та частини майна акціонерного

товариства за умови його ліквідації, а також інші права, передбачені законодавчими актами України.

Алгоритм управління – точно певний порядок вироблення управлінських рішень, формування планів, обміну інформацією в процесі управління.

Амортизація – процес перенесення авансованої раніше вартості засобів праці на вартість продукції, що виробляється, з метою її повного відшкодування.

Аналіз – функція управління, призначена для вивчення, систематизації, узагальнення і оцінки досягнутих результатів. На підставі даних аналізу виявляються вузькі місця в діяльності організації. Оцінюються кінцеві результати виробничої діяльності, обґрунтовуються управлінські рішення.

Аналіз систем управління – дослідження системи управління на основі розкладання її на складові частини (елементи) для вивчення кожного з них окремо і виявлення їх ролі і місця в системі. Виділені в процесі аналізу елементи піддаються синтезу, що дозволяє на новому рівні знання продовжити і поглибити дослідження системи.

Асортимент – це сукупність різновидів продукції кожного найменування, що різняться за відповідними техніко-економічними показниками (за типорозмірами, потужністю, продуктивністю, фасонами, моделями).

Асоціація – договірне об'єднання підприємств, створене з метою постійної координації господарської діяльності шляхом централізації однієї або кількох виробничих та управлінських функцій, розвитку спеціалізації і кооперації виробництва, організації спільних виробництв на основі об'єднання учасниками фінансових та матеріальних ресурсів для задоволення переважно господарських потреб учасників асоціації.

Асоціація не має права втручатися у господарську діяльність підприємств – учасників асоціації.

Баланс – звіт про фінансовий стан підприємства, який відображає на певну дату його активи, зобов'язання і власний капітал.

Балансова вартість активу – вартість активу, за якою він включається до підсумку балансу.

Банківський переказ – це доручення банку своєму банку-кореспонденту виплатити певну суму грошей за розпорядженням і за рахунок переказодавця іноземному отримувачу із зазначенням способу відшкодування банку-платнику виплаченої ним суми.

Банкрутство – це пов'язана з нестачею активів у ліквідній формі нездатність суб'єкта підприємницької діяльності задовольнити у визначений для цього термін висунуті йому кредиторами вимоги і виконати зобов'язання перед державним бюджетом.

Беззбитковість – це такий стан діяльності підприємства, коли бізнес не приносить ні прибутків, ні збитків, а виручка від реалізації продукції покриває лише витрати.

Бюджет (від англ. budget – буквально «сумка») – кошторис грошових витрат і доходів підприємства на визначений період (місяць, квартал, рік). Система бюджетів складає основу функціонування і розвитку підприємства.

Бюджетний період – строк, протягом якого діє затверджений бюджет (як правило - календарний рік). У деяких випадках може продовжуватись кілька років і не збігатися з бюджетним роком.

Бюджетний рік – період, на який затверджується державний бюджет країни.

Бюджетні обстеження (Б.о.) – вид статистичного дослідження фактичного рівня доходів, видатків та споживання населення, ступеня задоволення матеріальних і духовних потреб людей різних соціальних

груп. Б.о. здійснюються за допомогою вибіркового спостереження (вибіркового методу). Це дає змогу шляхом обстеження порівняно невеликої групи сімей отримати дані необхідної репрезентативності. Застосовується три способи Б.о.: експедиційний, коли фіксуються дані за певний період у бланки обстеження під час безпосереднього опитування громадян; анкетний, який передбачає самостійне заповнення громадянами надісланих їм бланків; поточний, коли необхідні записи систематично ведуть члени обстежуваних сімей. Матеріали Б.о. розробляються за територіальними ознаками або за соціальними групами населення, а в межах останніх – за групами сімей з різним рівнем доходу. Це єдине джерело статистичних даних, що відображають фактичний життєвий рівень, соціально-економічні явища тощо.

Бюджетні позики (Б.п.) – короткострокові позики вищого бюджетного органу установі нижчого рівня для покриття тимчасового касового розриву в бюджеті у зв'язку з перевищенням видатків над доходами в окремі періоди (квартали) року (як правило, у I півріччі). В Україні право видавати з державного бюджету Б.п. адміністраціям та встановлювати строки їх повернення надано Міністерству фінансів України. Аналогічні права мають адміністрації вищого структурного рівня щодо надання позичок структурам нижчого адміністративного рівня.

Бюджетні рахунки (Б.р.) – рахунки у Національному банку України для обліку доходів і видатків державного і місцевих бюджетів. Б.р. поділяються на доходні та поточні рахунки позабюджетних коштів. Для обліку кожного виду доходів певного бюджету відкривають окремі Б.р.

Бюджетування – процес розробки оптимальних напрямів використання доходів і формування витрат підприємства в процесі

здійснення його фінансово-господарської діяльності, розрахований на чітко визначений період часу.

Бюджетування – це процес планування виробничо-господарської діяльності підприємства, процес розробки, виконання, контролю та аналізу фінансового плану, який охоплює всі сторони діяльності господарської структури, що дозволяє зіставити всі витрати і отримані результати на наступний період.

Валова продукція підприємства – вартість усіх готових виробів і напівфабрикатів, виготовлених у звітному періоді із свого матеріалу і матеріалу замовника за вирахуванням вартості готових виробів і напівфабрикатів спожитих у виробництві. Тобто валова продукція показує тільки кінцеву вартість вироблених товарів і не включає вартість виробів спожитих всередині підприємства.

Вартісними показниками виробничої програми є обсяги товарної, валової, реалізованої, чистої, умовно – чистої продукції, нормативної вартості обробітку, валового і внутрізаводського обороту, обсяг незавершеного виробництва. Визначається як різниця між повною первісною (відновленою) вартістю та накопиченою на момент обчислення сумою зносу основних фондів. Залишкова вартість основних фондів на час їхнього вибуття (спричиненого зношуванням) має назву ліквідаційної вартості. У практиці господарювання її використовують для розрахунків норм амортизаційних відрахувань та визначення наслідків ліквідації спрацьованих основних фондів.

Вибірка випадкова – вибірка, в якій кожний елемент сукупності, має відому, не нульову ймовірність стати предметом аналізу.

Виробнича потужність підприємства (цеху, ділянки) – це максимально можливий випуск продукції певної номенклатури за одиницю часу (рік) при найбільш раціональному використанні наявних виробничих фондів (устаткування, площ) з врахуванням застосування

прогресивних технологічних процесів, раціональної організації виробництва і праці.

Виробнича програма – це система планових завдань з виробництва і доставки продукції споживачам у розгорнутій номенклатурі, асортименті, відповідної якості та у встановлені строки згідно договорів поставок.

Виробнича процес – сукупність взаємопов'язаних процесів праці та природних процесів, у результаті яких вихідні матеріали перетворюються на готову продукцію.

Виробнича собівартість продукції (робіт, послуг) – витрати безпосередньо пов'язані з виробництвом продукції, зумовлені технологією і організацією виробництва, а у частині витрат на управління – тільки загальновиробничі витрати. Виробнича собівартість продукції (робіт, послуг) включає: прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати та загальновиробничі витрати.

Виробнича структура підприємства – склад цехів та служб, що реалізують виробничий процес виготовлення продукції, форми їх взаємозв'язків.

Виробнича структура підприємства є формою організації виробничого процесу вона виражається в розмірі підприємства, кількості й складі цехів та служб, їх плануванні, а також у кількості планування виробничих ділянок та робочих місць усередині цехів.

Витрати підприємства – собівартість реалізованої продукції (робіт, послуг) і витрати, пов'язані з оперативною діяльністю підприємства, що поділяються на адміністративні витрати, витрати на збут та інші операційні витрати.

Виходи системи – результат реакції системи на вплив зовнішнього середовища та функціонування системи для досягнення

певної мети.

Відеоадаптер – це пристрій, що керує процесом висновку на екран дисплея текстової інформації і графічних зображень.

Відеосистема ПК – складається з відеоадаптера (графічної плати) і дисплея (монітора).

Відхилення – алгебрична різниця між розміром (дійсним або граничним) і відповідним номінальним розміром.

Власність – це право володіння майном та обов'язок нести витрати щодо його збереження, ремонту, господарської експлуатації, а також брати на себе ризик.

Внутрішнє середовище підприємства – це механізм життєдіяльності підприємства, що забезпечує його самовідтворення. Основними елементами внутрішнього середовища є: підприємець, місія підприємства, цілі підприємства, працівники, технології, ресурси, структура управління, результат діяльності підприємства тощо.

Внутрішні чинники формування виробничої структури – стратегія розвитку підприємства, ресурсні обмеження, специфіка продукції, чисельність персоналу, потужність виробництва.

Внутрішньо фірмова інфраструктура – формування різних об'єктів економічних відносин усередині підприємства.

Внутрішньо фірмове підприємництво – вивільнення творчої підприємницької активності на внутрішньо фірмовому рівні.

Внутрішня норма дохідності інвестицій – дисконтна ставка, за якої чистий приведений дохід дорівнює нулю.

Вхід системи характеризується сукупністю впливів на неї зовнішнього середовища.

Гіпотеза – наукове припущення, висунуте для пояснення будь-яких явищ (процесів) або причин, які зумовлюють даний наслідок.

Гомеостазис – підтримка істотних внутрішніх параметрів системи

в певних (як правило, досить вузьких) межах для забезпечення оптимального режиму функціонування.

Гомоморфізм – відношення подібності двох систем у деякому структурному або функціональному аспекті, узагальнення поняття «ізоморфізм» на випадок однозначної відповідності в один бік.

Грошові кошти – готівка, кошти на рахунках у банках та депозити до запитання.

Гудвіл – ділова репутація підприємства, нематеріальний актив, вартість якого визначається як різниця між балансовою вартістю активів підприємства та його звичайною вартістю як цілісного майнового комплексу.

Дані – інформація, подана в певних формах, адекватних можливим процесам її обробки.

Дебітори – юридичні та фізичні особи, які внаслідок минулих подій заборгували підприємству певні суми грошових коштів, їх еквівалентів або інших активів.

Демпінг – ввезення на митну територію України товарів за ціною, нижчою від порівняної ціни на подібний товар у країні експорту, що заподіює шкоду національному товаровиробнику подібного товару.

Дивіденди – частина чистого прибутку, розподілена між учасниками (власниками) відповідно до частки їх участі у власному капіталі підприємства.

Державне підприємство засноване на державній власності. Державні підприємства діють як державні комерційні підприємства або казенні підприємства.

Диверсифікація – одночасний розвиток декількох технологічно не пов'язаних між собою видів виробництв, що значно розширює номенклатуру та асортимент виробленої продукції.

Динамічна система – система, в якій із часом відбуваються деякі

зміни.

Дисипативні структури – структури, що виникають спонтанно у відкритих нерівноважних системах.

Дисперсія (англ. Variance) – міра відхилення значень випадкової величини від центру розподілу. Дисперсія випадкової величини є одним з параметрів розподілу ймовірностей – це середньоквадратичне відхилення від середнього значення. Інакше кажучи, це математичне сподівання піднесеного до другого степеня відхилення цієї змінної від її очікуваного значення (її математичного сподівання). Отже дисперсія є вимірюванням величини розпорошеності значень цієї змінної, беручи до уваги всі її значення і їхні ймовірності або ваги.

Диференціювання — процедура обчислення похідної.

Дохід – виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг).

Економетричні методи економічного аналізу – методи економічного аналізу, які базуються на побудові економіко-математичних функцій і моделей та їх наступного економічного аналізу. Економіко-математичні функції – тип функціональної залежності між певними економічними параметрами (змінними), один з яких є залежною змінною, а інші – незалежними змінними. Ці функції або моделі поділяють на однофакторні (одна незалежна змінна) і багатфакторні (незалежних змінних кілька).

Економетрія (Економетрика) — наука, яка вивчає кількісні та якісні економічні взаємозв'язки з використанням математичних і статистичних методів та моделей. Теоретична економетрика розглядає статистичні властивості оцінок і випробувань, в той час як прикладна економетрика займається застосуванням економетричних методів для оцінки економічних теорій.

Економічна безпека фірми – такий стан корпоративних ресурсів і підприємницьких можливостей, за якої гарантується найбільш ефективно їх використання.

Економічна відповідальність за кінцеві результати праці – безумовне виконання планових завдань і договірних зобов'язань підрозділами підприємства.

Економічна ефективність виробництва – кількісне співвідношення результатів господарської діяльності і витрат.

Економічна інформація – інформація, що виникає під час підготовки та у процесі виробничо-господарської діяльності й використовується для управління цією діяльністю.

Економічна кібернетика – напрямок кібернетики, що вивчає функціонування, розвиток та процеси управління економіки як цілеспрямованої цілісної системи, а передусім – інформаційні за своїм змістом механізми управління економічними процесами.

Економічний контроль – сукупність економічних відносин, які виникають у системі взаємодії та управління продуктивними силами і виробничими процесами.

Економічна модель – виведення закономірностей розвитку економіки із відповідних економічних фактів.

Економічна політика держави – система економічних ідей, цілей держави, завдань та засобів їх досягнення, а також діяльність органів державної влади й управління щодо їх реалізації.

Економічна система – система, що здійснює виробництво, розподіл, обмін та споживання матеріальних благ.

Економічне зростання – збільшення реального обсягу ВВП у країні.

Економічні методи ДРЕ – створена державою система фінансового або матеріального стимулювання діяльності суб'єктів

господарювання, що впливає на їхні економічні інтереси та обумовлює адекватну поведінку.

Експериментальні (дослідні) цехи – займаються підготовкою і випробуванням нових виробів, розробкою нових технологій, проведенням різноманітних експериментальних робіт.

Експорт – продаж продукції (робіт, послуг) іноземним суб'єктам господарської діяльності та вивезення продукції за межі митних кордонів України з метою отримання доходів від виробничої або інших форм господарської діяльності.

Екстенсивний тип економічного зростання – зростання, що базується на кількісному збільшенні трудових і матеріальних ресурсів, які залучаються у виробництво.

Екстенсивний шлях розвитку основних фондів – спосіб збільшення обсягів виробництва шляхом кількісного приросту усіх елементів основних фондів.

Елемент системи – частина системи, яка не підлягає подальшому поділу, є неподільною з погляду задачі, що розв'язується, та виконує специфічну функцію.

Елементарна лінійна організаційна структура – представляє собою найпростішу дворівневу структуру, яка формується на невеликому підприємстві, і призначена для відокремлення управління від безпосереднього виконання роботи.

Емісія цінних паперів – випуск в обіг акцій, облігацій та інших боргових зобов'язань, здійснюваний торгово-промисловими компаніями, кредитними установами і державою.

Емітент – особа, яка здійснює випуск емісійних цінних паперів.

Ентропія – кількісна міра невизначеності ситуації або події.

Ефект мультиплікатора – вплив зміни сукупних видатків на рівноважний ВВП (вплив, викликаний змінами у споживанні, інвестиціях, державних видатках або чистому експорті).

Ефективність (англ. efficiency; performance) – відношення корисного ефекту (результату) до витрат на його одержання.

Ефективність економічна – 1) показник економії суспільної праці в результаті застосування певних заходів; 2) зіставлення результатів (зокрема побічних і непрямих) господарської діяльності з витраченими ресурсами: трудовими, матеріальними, природними, фінансовими, основним капіталом тощо.

Ефективний розподіл ресурсів – розподіл ресурсів в економіці між виробництвом різних товарів та послуг, який максимізує задоволення потреб споживачів.

ECTS (European Credit Transfer and Accumulating System) – європейська перевідна і накопичувальна система кредитів. Європейська перевідна і накопичувальна система кредитів (ECTS) – система, створена для зручності осіб, що навчаються, яка базується на оцінці трудомісткості навчальної роботи особи, необхідної для досягнення мети навчання за даною програмою. Ці цілі повинні бути описані в термінах встановлених підсумків навчання і компетенцій. ECTS базується на принципі відповідності 60 кредитів трудомісткості одному академічному року навчальної роботи особи денної форми навчання. Система ECTS призначена для підвищення прозорості систем освіти і сприяє мобільності студентів в Європі за допомоги накопичення і переведення кредитів. Переведення кредитів гарантується Угодою, підписаною університетом, звідки переходить студент, університетом, куди він переводиться і самим студентом.

Європейський опціон – опціон, який може бути виконаний тільки на дату закінчення. Взаємопов'язаний термін – American option.

Життєвий цикл підприємства – це сукупність етапів, які проходить підприємство за період свого функціонування.

Завдання дослідження – це теоретичні й практичні завдання (уведення) до наукового обігу нових понять, які мають «працювати» на мету дослідження.

Загальна структура підприємства – це комплекс виробничих та обслуговуючих підрозділів, а також апарат управління підприємством.

Загальновиробничі витрати – витрати на організацію виробництва і управління цехами, дільницями і іншими підрозділами основного і допоміжного виробництва, а також витрат на утримання і експлуатацію машин і обладнання.

Залéжна змíнна (англ. dependent variable) — у математичному моделюванні — змінна, яка розраховується за модельним рівнянням або відповідними правилами з використанням незалежних змінних (вхідних даних). Змінна, величина якої є чутливою до змін незалежних змінних.

Залишкова вартість основних фондів характеризує реальну їхню вартість, іще не перенесену на вартість виготовленої продукції (виконаної роботи, наданої послуги). Вона є розрахунковою величиною збільшенням обсягу випуску продукції і зменшується із його зниженням.

Заощадження – сума грошового доходу, яка не використовується на поточне споживання і призначається для задоволення потреб у майбутньому.

Запаси – активи, які: 1) утримуються для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності; 2) перебувають у процесі виробництва з метою подальшого продажу продукту виробництва; 3) утримуються для споживання під час виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг, а також управління підприємством.

Збитки – перевищення суми витрат над сумою доходів, для

отримання якого були здійснені ці витрати.

Змінна – математична величина, значення якої може змінюватись у межах певної задачі.

Зобов'язання – заборгованість підприємства, яка виникла внаслідок минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють у собі економічні вигоди.

Зовнішнє середовище – це все те, що перебуває зовні системи, необхідні умови існування та розвитку системи.

Зовнішнє середовище підприємства – це структурно-просторове оточення, яке складається з факторів впливу на функціонування підприємства до якого належать: споживачі, постачальники, державні органи, конкуренти, профспілки.

Зовнішні чинники формування виробничої структури – економічні, правові, науково-технічні, соціально-культурні, екологічні.

Імпорт (імпорт товарів) – це купівля (у тому числі з оплатою у негрошовій формі) українськими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності у іноземних суб'єктів господарської діяльності товарів із ввезенням їх на територію України, включаючи купівлю товарів, призначених для власного споживання установами та організаціями України, розташованими за її межами.

Інвентаризація – це спосіб контролю фактичної наявності товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів, стану розрахунків та його відповідності даним бухгалтерського обліку на одну й ту саму дату.

Інвестиції – усі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької діяльності з метою досягнення соціально-економічного ефекту.

Інвестиційна діяльність – сукупність дій та заходів громадян, юридичних осіб та держави щодо залучення та реалізації інвестицій.

Індекс (лат. index від indico – вказую, subscript) – число, букви або інша комбінація символів, що вказує місце елемента в сукупності або характеризує стан деякої системи (список, реєстр, показчик).

Індекс рентабельності інвестицій – показник оцінки ефективності інвестицій, який визначається як відношення суми дисконтованих грошових потоків за весь інвестиційний період до суми дисконтованих інвестицій.

Інноваційна модель підприємництва – це модель, яка виходить не із ресурсів, а із можливостей виробництва.

Інноваційний потенціал – сукупність науково-технологічних, виробничих, фінансово-економічних, соціальних та культурно-освітніх можливостей країни (галузі, регіону, підприємства), необхідних для забезпечення інноваційного розвитку економіки.

Інноваційний проект – комплекс взаємозв'язаних заходів інвестиційного характеру, спрямованих на комерційне застосування науково-технічних розробок, освоєння нових видів продукції, послуг, упровадження новітніх технологій.

Інноваційні процеси і явища – характеризують розвиток національної економіки, її галузей та окремих підприємств на якісно новому рівні.

Інновація – використання результатів наукових досліджень і розробок, спрямованих на вдосконалення процесу виробничої діяльності, економічних, правових та соціальних відносин у сфері науки, культури, освіти та інших сферах діяльності суспільства.

Іноземне підприємство – підприємство, в статутному фонді якого іноземна інвестиція становить сто відсотків.

Інституційна теорія підприємництва – підприємство розглядається як організація, що створена людьми для ефективного використання обмежених ресурсів.

Інтенсивний шлях розвитку основних фондів – якісне вдосконалення всіх елементів основних фондів через проведення раціональної економічної політики на підприємстві.

Інтерполяція – спосіб знаходження проміжних значень величини за наявним дискретним набором відомих значень.

Інформаційна система – система збору, зберігання, накопичення, пошуку і передачі, що застосовуються в системі управління.

Інформаційна технологія – сукупність методів і способів збору, нагромадження, обробки, зберігання, передавання, подання та використання інформації.

Інформація – повідомлення, відомості про якусь подію, чиюсь діяльність або розвиток якогось процесу, що зменшує нашу необізнаність про ці явища.

Інфраструктура підприємства – це комплекс цехів, господарств та служб, які забезпечують необхідні умови для функціонування підприємства. Розрізняють виробничу і соціальну інфраструктуру підприємства.

Ймовірність (лат. probabilitas, англ. probability) – числова характеристика можливості того, що випадкова подія відбудеться в умовах, які можуть бути відтворені необмежену кількість разів.

Калькулювання – визначення розміру витрат у вартісному вираженні, які припадають на калькуляційну одиницю.

Капітал – власність відповідної фізичної або юридичної особи на активи.

Картель – об'єднання підприємств переважно однієї галузі для здійснення спільної комерційної діяльності.

Кваліфікація – це сукупність спеціальних знань та практичних навичок, що визначають ступінь підготовленості працівника до виконання професійних функцій визначеної складності.

Керівники – це працівники, що займають посади керівників підприємств та їхніх структурних підрозділів. До них належать директори (генеральні директори), начальники, завідувачі, керуючі, виконроби, майстри на підприємствах, у структурних одиницях та підрозділах; головні спеціалісти (головний бухгалтер, головний інженер, головний механік тощо), а також заступники перелічених керівників.

Кількісні показники виробничої програми – натуральні, умовно-натуральні, вартісні.

Класична модель підприємництва – це модель, яка орієнтується на максимізацію віддачі наявних ресурсів.

Коефіцієнт еластичності (у виробничих функціях) – коефіцієнт, що показує, на скільки відсотків зросте випуск продукції, якщо фактор зросте на 1 %.

Коефіцієнт змінності роботи обладнання – відношення кількості відпрацьованих станко-змін до кількості відпрацьованих станко-днів.

Коефіцієнт інтенсивного використання обладнання – це відношення дійсного фонду часу роботи обладнання до номінального фонду часу за певний період.

Колективний договір – це угода між трудовим колективом в особі профспілки та адміністрацією або власником, яка щорічно переглядається і регулює їх виробничі, економічні і трудові відносини.

Командитним товариством є господарське товариство, в якому один або декілька учасників здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть за його зобов'язаннями додаткову солідарну відповідальність усім своїм майном (повні учасники), а інші

учасники присутні в діяльності товариства лише своїми вкладами (вкладники).

Комерційне підприємство – підприємство, діяльність якого має комерційний характер, тобто пов'язана з отриманням прибутку.

Комунальне підприємство – те, що засноване на засадах комунальної власності певної територіальної громади.

Кон'юнктура ринку – зовнішній прояв внутрішнього стану економічної системи у певний період часу (від лат. conjurgi – сукупність умов, ситуація), що слугує для оцінки економічного стану, тенденції і перспектив розвитку конкретного ринку через зміну попиту, пропозиції та ціни.

Конвеєрна лінія – основна виробнича ланка потокового виробництва.

Конверсія – істотне (іноді повне) перепрофілювання виробничого потенціалу підприємства на випуск іншої продукції під впливом докорінної зміни ринкового середовища або глобальних чинників розвитку економіки.

Конкуренція – це форма взаємодії суб'єктів ринку, боротьба за найвигідніші умови вкладення капіталу, збільшення обсягів продажу, сутність чого зводиться до завоювання прихильності споживачів і є засобом виживання на ринку у довготерміновій перспективі.

Конкурентноздатність – здатність витримати конкуренцію в порівнянні з аналогічними товарами і послугами інших виробників в умовах ринку.

Консорціум – тимчасове об'єднання підприємств для досягнення певної спільної мети (наприклад здійснення спільного великого господарського проекту, реалізації цільових програм). Учасниками консорціуму можуть бути державні та приватні фірми, а також окремі держави.

Концентрація – процес зосередження засобів виробництва на великих підприємствах.

Кооперування – форма виробничих зв'язків між підприємствами, що спільно виготовляють певний вид кінцевої продукції.

Корпоративна (виробнича, бізнесова) культура (етика) – це морально-економічна категорія, що містить історичні традиції, культурні надбання, роль особливості в історії, взаємовідносини між партнерами на ринку та всередині колективу підприємства, ставлення до ризику тощо.

Корпоративне підприємство утворюється, як правило, двома або більше засновниками за їх спільним рішенням (договором), діє на основі об'єднання майна та/або підприємницької чи трудової діяльності засновників (учасників), їх спільного управління справами, на основі корпоративних прав.

Корпорація – договірне об'єднання підприємств на засаді інтеграції науково-технічних, виробничих та комерційних інтересів, з делегуванням окремих повноважень для централізованого регулювання діяльності кожного з учасників органам управління корпорації.

Корпорація (акціонерне товариство) – організаційна форма сучасного світового підприємництва, заснована на акціонерній власності, тобто власниками (засновниками) є акціонери, які несуть обмежену відповідальність за зобов'язаннями корпорації у розмірі свого внеску в акціонерний капітал.

Кредитний ризик – ризик несплати позичальником основного боргу і відсотків за ним.

Кредитоспроможність – наявність передумов для отримання кредиту і здатність повернути його.

Лаг – показник, що відображає відставання, або випередження в часі одного явища (наприклад, економічного) порівняно з іншим,

пов'язаним з ним явищем. Лаг – в економіці, промисловості – розрив у часі між здійсненням капітальних вкладень і одержанням ефекту.

Лекція – основна форма проведення аудиторних занять у ВЕЗ, що призначена для викладання та засвоєння теоретичного матеріалу.

Лізинг – форма довгострокової оренди, яка передбачає передачу права користування майном іншому суб'єкту підприємницької діяльності на платній основі і на визначений угодою термін.

Ліквідація – припинення діяльності суб'єкта підприємницької діяльності, визнаного судом банкрутом, з метою здійснення заходів щодо задоволення визнаних судом вимог кредиторів шляхом продажу його майна.

Ліквідність – спроможність підприємства своєчасно розраховуватися за зобов'язаннями, або можливість перетворення оборотних активів в гроші для оплати зобов'язань.

Лінійно-функціональна організаційна структура управління – є найбільш поширеною на підприємствах, які, зростаючи, переходять від категорії малих до категорії середніх. Вона базується на розподілі повноважень та відповідальності за функціями управління, а також на прийнятті рішень по вертикалі.

Лінійно-штабна організаційна структура управління передбачає створення поліфункціональних штабів на рівні лінійних керівників. Призначення таких штабів полягає у вивченні відповідних проблем з метою надання лінійному керівництву допомоги при прийнятті рішень та забезпечення концентрації зусиль для вирішення конкретних управлінських завдань. Така організаційна структура, як правило, носить тимчасовий характер і після вирішення проблеми вона розформовується.

Логістика – наука про оптимальне управління матеріальними, інформаційними та фінансовими потоками в економічних адаптивних

системах із синергічними зв'язками.

Майно підприємства – виробничі і невиробничі фонди, а також інші цінності, вартість яких відображається в самотійному балансі підприємства.

Масів – впорядкований набір фіксованої кількості однотипних елементів, що зберігаються в послідовно розташованих комірках оперативної пам'яті, мають порядковий номер і спільне ім'я, що надає користувач.

Макросередовище – його структурні елементи мають опосередкований вплив на діяльність підприємства.

Маржа – різниця між відсотковими ставками за наданий кредит і відсотковими ставками за залучені ресурси.

Матриця – математичний об'єкт, записаний у вигляді прямокутної таблиці чисел (чи елементів кільця), він допускає операції (додавання, віднімання, множення та множення на скаляр).

Матрична організаційна структура управління передбачає створення поряд з лінійним керівництвом та функціональним апаратом управління ще й тимчасових проектних груп. Такі групи формуються із спеціалістів постійних функціональних підрозділів підприємства для роботи над конкретними проектами. Після закінчення роботи над проектом група припиняє свою діяльність, а спеціалісти повертаються до виконання своїх обов'язків в межах відповідних функціональних підрозділів.

Мета економічної безпеки – гарантування стабільного і максимального ефективного функціонування тепер і високий потенціал розвитку в майбутньому.

Механістичні структури управління – (їх часто називають ієрархічними, бюрократичними, формальними, традиційними, класичними) характеризуються наявністю жорсткого ієрархічного

розподілу влади, формалізацією правил та процедур, централізованим прийняттям рішень. Вони функціонують як чітко налагоджений механізм. До таких структур управління належать лінійна, функціональна, лінійно-функціональна та лінійно-штабна структури управління.

Мікросередовище – це середовище прямого впливу на діяльність підприємства.

Модель (англ. model, від лат. modulus – «міра, аналог, зразок») – відтворення чи відображення об'єкту, задуму (конструкції), опису чи розрахунків, що відображає, імітує, відтворює принципи внутрішньої організації або функціонування, певні властивості, ознаки чи(та) характеристики об'єкта дослідження чи відтворення (оригіналу).

Моделювання – дослідження реальних систем, явищ і об'єктів за допомогою моделей, що охоплює побудову моделей, дослідження властивостей моделей та перенесення здобутих відомостей на реальні системи.

Моніторинг зовнішнього середовища – це постійне відстеження інформації про стан зовнішнього середовища.

Моніторинг інноваційної діяльності – систематичний збір, обробка та аналіз інформації про перебіг інноваційних процесів, практичні наслідки заходів щодо стимулювання і регулювання інноваційної діяльності, результати реалізації пріоритетних напрямків інноваційної діяльності.

Монополія – це ринок, на якому діє лише один продавець.

Мотивація – пошук спонукальних мотивів до здійснення певної роботи працівником чи групою працівників.

Натуральними показниками виробничої програми є обсяг продукції в натуральних одиницях по номенклатурі і асортименту.

Наука – сфера людської діяльності, спрямована на вироблення нових знань про природу, суспільство і мислення. Термін «наука» застосовується для назви окремих галузей наукового знання. Наукова діяльність – інтелектуальна творча діяльність спрямована на здобуття і використання нових знань. Наукова ідея – інтуїтивне пояснення явища (процесу) без проміжної аргументації, без усвідомлення всієї сукупності зв'язків, на основі яких робиться висновок. Наука передбачає два види ідей: конструктивні й деструктивні, тобто ті, що мають чи не мають значущості для науки і практики.

Наукова проблема – сукупність нових діалектно-складних теоретичних або практичних питань, які суперечать існуючим знанням і потребують вирішення за допомогою наукових досліджень. Вони виникають у економіці закономірно під дією економічних законів у зв'язку з розвитком продуктивних сил і виробничих відносин.

Наукова робота – це самостійно виконане наукове дослідження тієї чи іншої проблеми, яке відповідає науковим принципам, має певну структуру, містить результат власного і власні, висновки, її якість може бути визначена за такими критеріями: актуальність обраної теми; науковість, повнота розкриття теми, аргументованість висновків; елемент творчості; стиль, грамотність.

Наукова теорія – це система узагальненого знання, пояснення різнобічності подій, ситуацій, що відбуваються у природі чи суспільстві.

Наукове дослідження – це цілеспрямоване вивчення за допомогою наукових методів явищ і процесів, аналіз впливу на них різних факторів, а також вивчення взаємодії між явищами з метою отриманих переконливо доведених і корисних для науки і практики рішень, і включає в себе два основних рівня: емпіричний і теоретичний. Наукове пізнання – дослідження, яке характерне своїми особливими

цілями і завданнями, методами отримання перевірки нових знань. Воно сягає сутності явищ, розкриває закони їх існування та розвитку.

Науковий напрям – сегмент певної науки, де існують наукові школи і працюють десятки докторів і кандидатів наук, докторантів, аспірантів, студентів.

Науковий результат – нове знання, здобуте в процесі фундаментальних або прикладних наукових досліджень та зафіксована на носіях наукової інформації у формі наукового звіту, наукової праці, монографії тощо.

Науково-дослідницька діяльність студентів (НДДС) – системне утворення, яке має свою структуру, зміст і форми. У ВУЗах склалася певна структура НДДС: проректор з наукової роботи – рада НДДС інституту – рада студентського науково-творчого товариства (СНТТ) факультетів, СНТТ кафедр.

Науково-дослідні роботи (НДР) – роботи пошукового, теоретичного та експериментального характеру, що виконуються з метою визначення технічної можливості створення нової техніки в певні терміни. НДР поділяються на фундаментальні (одержання нових знань) і прикладні (застосування нових знань для вирішення конкретних задач) дослідження.

Науково-педагогічні працівники – особи, які за основним місцем роботи у вищих навчальних закладах третього і четвертого рівнів акредитації професійно займаються педагогічною діяльністю у поєднанні з науковою та науково-технічною діяльністю.

Науково-прикладний результат – нове конструктивне чи технологічне рішення, експериментальний зв'язок, закінчене випробування, яке впроваджене або може бути впроваджене у суспільну практику . він висвітлюється у формі: наукових рефератів, наукових

доповідей і статей, курсових (дипломних, магістерських) робіт, дисертацій, монографій, підручників тощо.

Науково-технічна революція (НТР) – віддзеркалює докорінну якісну трансформацію суспільного розвитку на основі новітніх наукових відкриттів та винаходів, що мають революціонізуючий вплив на змінювання знарядь праці, технологій, організації та управління виробництвом, характер трудових відносин у суспільстві.

Науково-технічний прогрес (НТП) – безперервний взаємообумовлений процес розвитку науки і техніки; створення нових і удосконалення застосовуваних технологій, засобів виробництва на базі використання досягнень фундаментальної науки.

Науковий факт – подія чи явища, яке є основою для висновку або підтвердження. Він є елементом, який у сукупності з іншими становить основу наукового знання, відбиває об'єктивні властивості явищ та процесів.

Національне підприємство – підприємство, капітал яких належить підприємцям даної країни.

Невизначеність – фундаментальна характеристика недостатньої забезпеченості процесу прийняття економічних рішень знаннями стосовно певної проблемної ситуації. Це, зокрема, невичерпне чи недостовірне (неточне) знання щодо різноманітних параметрів у майбутньому, породжене різними причинами, передусім – невичерпною й недостовірною інформацією щодо умов реалізації рішення, зокрема пов'язаних із цим рішенням вигод і витрат, відсутністю чітко визначених цілей та критеріїв їх оцінки, а також багатокритеріальністю.

Незалежна змінна (аргумент) – величина, що стоїть під знаком даної функції (тобто величина, від значень якої залежать значення функції).

Некомерційне підприємство – підприємство, діяльність якого спрямована на досягнення економічних, соціальних та інших результатів без мети одержання прибутку.

Неокласична теорія (механістична модель підприємства) – підприємство розглядається як цілісний об'єкт, який залучає ресурси і використовує їх для виготовлення продукції.

Неплатоспроможність – неспроможність суб'єкта підприємницької діяльності виконати грошові зобов'язання перед кредиторами після настання встановленого строку їх сплати не інакше як через відновлення платоспроможності.

Непромисловий персонал підприємства – це працівники торгівлі та громадського харчування, житлового господарства, медичних і оздоровчих установ, навчальних закладів і курсів, а також установ дошкільного виховання та культури, які перебувають на балансі підприємства.

Номенклатура продукції – це перелік найменувань виробів, завдання з випуску яких передбачено планом виробництва продукції.

Норма обслуговування – встановлена кількість одиниць обладнання, яка обслуговується одним робітником.

Норма чисельності – необхідна для виконання певної роботи чисельність персоналу.

Нормативна чиста продукція – показник обсягу виробництва, що визначається за порівнянними (стабільним) нормативам, що відображає суспільно необхідні витрати живої праці на виробництво одиниці продукції. Економічним змістом нормативної чистої, як і чистої продукції, є новостворена вартість. Нормативи чистої продукції (НЧП) визначаються на всі вироби, вироблені підприємствами промисловості, одночасно з оптовими цінами.

Область визначення – множина допустимих значень аргументу

функції.

Облікова чисельність працівників підприємства включає всіх постійних, тимчасових і сезонних працівників, котрих прийнято на роботу терміном на один і більше днів незалежно від того, перебувають вони на роботі, знаходяться у відпустках, відрядженнях, на лікарняному листку тощо.

Оборотні кошти – виражені у грошовій формі кошти підприємства, необхідні для створення виробничих запасів на складах та на виробництві, для розрахунків з постачальниками, бюджетом, виплати заробітної плати тощо. Вони призначені для формування і забезпечення кругообігу оборотних фондів і фондів обігу.

Оборотні фонди – предмети праці, які використовуються у виробництві (сировина, матеріали, паливо, тара, напівфабрикати, незавершене виробництво, витрати майбутніх періодів); цілком споживаються у кожному виробничому циклі, змінюють або втрачають натуральну форму й переносять свою вартість на заново виготовлений продукт внаслідок одноактного використання.

Оборотні фонди – частина виробничих фондів у вигляді певної сукупності предметів праці, елементи яких цілком споживаються в кожному виробничому циклі, змінюють або повністю втрачають натуральну форму і переносять всю свою вартість на вартість продукції, що виробляється (на вартість платних послуг).

Оборотність оборотних коштів – тривалість повного кругообігу засобів з моменту придбання оборотних фондів до виходу та реалізації готової продукції.

Обслуговуючі цехи та господарства – виконують роботи, які забезпечують необхідні умови для нормального перебігу основних і допоміжних виробничих процесів.

Одиничне виробництво – тип виробництва, який характеризується широкою номенклатурою продукції і малим обсягом її випуску.

Одноосібне володіння – організаційна форма підприємництва, за якої власником є окрема особа або сім'я.

Організаційна структура управління – це сукупність певним чином пов'язаних між собою управлінських ланок. Вона характеризується кількістю органів управління, порядком їхньої взаємодії та функціями, які вони виконують. Головне призначення організаційної структури – забезпечити ефективну діяльність управлінського персоналу.

Організаційно-правова форма господарювання – це форма здійснювання господарської (в тому числі підприємницької) діяльності.

Організація виробництва – певним чином упорядкована і скоординована у часі і просторі система взаємодії особистих і речових елементів виробничого процесу – людей, як персоналу підприємства, знарядь і предметів праці.

Органічні структури управління – характеризуються слабким використанням формальних правил та процедур, децентралізацією повноважень та участю працівників у прийнятті рішень, гнучкістю структури управління та незначною кількістю рівнів ієрархії управління, що дають змогу підприємству швидко адаптуватись до змін зовнішнього середовища. До цього типу структур управління належать дивізіональні, матричні, проектні, множинні та інші структури, які характеризуються гнучкістю під час взаємодії із зовнішнім середовищем підприємства.

Оренда – угода, за якою орендар набуває права користування необоротним активом за плату протягом погодженого з орендодавцем строку.

Основні виробничі фонди – частка виробничих фондів, що використовується більше одного виробничого циклу і у кожному циклі частково переносить свою вартість на новостворений продукт.

Основні фонди – це засоби праці, які мають вартість і функціонують у виробництві тривалий час у своїй незмінній споживній формі, а їх вартість переноситься конкретною працею на вартість продукції, що виробляється, (на платні послуги) частинами в міру спрацювання.

Основні цехи – виготовляють продукцію, призначену для реалізації на сторону, тобто продукцію, що визначає профіль та спеціалізацію підприємства.

Охорона інтелектуальної та кадрової складових – підвищення ефективної діяльності персоналу, збереження і розвиток кадрового потенціалу.

Партнерство – це стосунки між учасниками ринкових відносин, сутність яких полягає у пошуку взаємних домовленостей, дотримання принципу рівноправності, відсутності диктату.

Партнерство (товариство) – така організаційна форма підприємницької діяльності, що передбачає об'єднання капіталів двох і більше осіб (фізичних та/або юридичних) на відповідних умовах розподілу ризику, прибутків й збитків, спільного контролю результатів бізнесу; активної участі в його веденні. Основою взаємин учасників партнерства є договір (установчий договір та/або статут, залежно від виду партнерства).

Пасивні основні фонди – будівлі, споруди, трубопроводи тощо, тобто ті елементи, що не приймають безпосередньої участі у виробництві, але створюють для нього необхідні умови.

Первісна вартість основних фондів – це фактична їхня вартість на момент введення в дію чи придбання. Наприклад, нове виробниче

приміщення зараховують на баланс підприємства за кошторисною вартістю його будівництва; первісна вартість будь-якого виробничого устаткування, крім оптової ціни, включає витрати на його транспортування й установку на місці використання. Первісна (балансова) вартість виробничих основних фондів визначається на початок наступного за звітним роком потрібно враховувати абсолютні величини введення в дію та вибуття протягом звітного року, оскільки останні мають діяти (не діяти) протягом усього наступного року незалежно від дати введення чи вибуття основних фондів у звітному році.

Персонал підприємства – це сукупність найнятих працівників різних професійно-кваліфікаційних груп, зайнятих на підприємстві відповідно до штатного розкладу, а також працюючі власники організації, які одержують на підприємстві (фірмі) заробітну плату.

Підвищення технічного рівня виробництва без розширення виробничих площ – реконструкція діючого підприємства.

Підвісний конвеєр – елемент технологічної бази, призначений для безперервного і рівномірного переміщення підвищених на ньому предметів праці.

Підприємницька діяльність – це основа ринкових відносин, спрямована на задоволення потреб споживачів, та отримання за рахунок цього виробниками власних економічних вигод.

Підприємницька теорія (модель балансу інтересів) – підприємство розглядається як таке, в діяльності якого зацікавлені різні групи як в самому підприємстві так і за його межами.

Підприємство – самостійний суб'єкт господарювання, створений компетентним органом державної влади або органом місцевого самоврядування, чи іншими суб'єктами для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої,

науково-дослідної, торговельної, іншої господарської діяльності в порядку, передбаченому Господарським кодексом України (стаття 62) та іншими законами.

Підприємство з іноземними інвестиціями – підприємство, в статутному фонді якого іноземна інвестиція становить не менш як десять відсотків.

Підприємство колективної власності – підприємство, що є власністю його трудового колективу, кооперативу, іншого статутного товариства або громадської організації.

Підрозділи – центри прибутку – структурні виробничі підрозділи, яким надається широкі права у прийнятті рішень у процесі господарської діяльності та які несуть відповідальність за отримання прибутку.

Підсистема – сукупність елементів, об'єднаних спільним процесом функціонування, які, взаємодіючи, реалізують певну операцію, необхідну для досягнення поставленої перед системою в цілому мети.

План підприємства – це завчасно розроблена система заходів, що передбачає зміст, взаємодію ресурсів, обсяги, методи, послідовність і строки виконання робіт. Об'єктом планування на підприємстві є його діяльність. Предметом планування на підприємстві є його ресурси.

Планування – є найважливішою функцією управління підприємством: це процес визначення цілей, які підприємство передбачає досягти за певний період та способів досягнення таких цілей.

Платоспроможність – здатність юридичної чи фізичної особи своєчасно і повністю виконати свої платіжні зобов'язання.

Побічні цехи – займаються, як правило, утилізацією, переробкою та виготовленням продукції з відходів основного виробництва.

Повна (первісна і відновлена) вартість основних фондів – це вартість у новому, не зношеному стані. Саме за цією вартістю основні.

Постійні витрати – це витрати, абсолютний розмір яких не змінюється у короткотерміновому періоді у залежності від зміни обсягу випуску продукції.

Поточні витрати підприємства – сукупність витрат живої та уречевленої праці на здійснення поточної діяльності, а за натурально-речовим складом – спожиту частину матеріальних, трудових та фінансових ресурсів.

Предметна форма спеціалізації – основні цехи спеціалізуються на виготовленні будь-якого виробу, групи виробів.

Прибуток від звичайної діяльності до оподаткування – визначається як алгебраїчна сума прибутку від операційної діяльності, фінансових та інших доходів (витрат).

Прибуток від операційної діяльності – визначається як алгебраїчна сума валового прибутку, іншого операційного доходу, адміністративних витрат, витрат на збут та інших операційних витрат.

Приватне підприємство – те, що належить громадянину або громадянам, або іноземцям, або особам без громадянства, або юридичній особі на правах приватної власності з використанням його (їх) праці чи з використанням найманої праці.

Прогноз (грец. prognosis – «знання наперед») – спеціальне наукове дослідження конкретних перспектив розвитку якого-небудь явища. У логіці під гіпотезою розуміють припущення, яке пояснює спостережуване явище, воно потребує перевірки на досліді та теоретичного обґрунтування.

Прогнозування – процес передбачення майбутнього стану предмета чи явища на основі аналізу його минулого і сучасного, систематично оцінювана інформація про якісні й кількісні

характеристики розвитку обраного предмета чи явища в перспективі.

Прогнозування зовнішнього середовища – це формування уявлення про майбутній стан чинників зовнішнього середовища.

Прогнозування розвитку (стану) підприємства – наукове обґрунтування можливих та якісних змін стану, рівня розвитку у цілому, окремих напрямків діяльності у майбутньому, а також альтернативних способів і термінів досягнення очікуваного стану.

Продуктивність праці – кількісне відношення обсягу (маси) отриманого продукту до праці, затраченої на її виготовлення. Вимірюється кількістю продукції, виробленою за одиницю часу (виробітком), або витратами часу на виробництво одиниці продукції (трудомісткістю).

Продукція – це продукт праці, який появляється внаслідок взаємодії людини з засобами виробництва.

Проектно-цільові організаційні структури управління формуються під час роботи над організаційними проектами (наприклад, здійснення модернізації виробництва, освоєння випуску нової продукції тощо). Для управління проектом створюється проектна команда, визначаються цілі проекту, формується структура, планується та організується виконання роботи, здійснюється координація дій виконавців.

Промислово-виробничий персонал – це персонал підприємства, безпосередньо пов'язаний з процесом виробництва продукції (послуг), тобто зайнятий основною виробничою діяльністю називається

Професія – це особливий вид трудової діяльності, яка потребує певних теоретичних знань і практичних навичок.

Прямі витрати – витрати, які можуть бути безпосередньо віднесені.

Прямі інвестиції – вкладення коштів у певні об'єкти економіки інвестором самостійно, без посередників.

Реалізована продукція – продукція відвантажена покупцям і оплачена ними в даному періоді. Реалізована продукція включає частину вартість товарної продукції попереднього періоду, якщо оплата за неї проведена в поточному періоді. Тому обсяг реалізованої продукції за певний період може бути більше або менше обсягу товарної продукції за цей же період.

Реальні інвестиції – вкладення капіталу у матеріальні та нематеріальні активи підприємства.

Рентабельність – відносний показник ефективності роботи підприємства, котрий обчислюється як відношення прибутку до витрат (ресурсів).

Реструктуризація підприємства – здійснення правових, організаційних, економічних, виробничо-технічних заходів, спрямованих на зміну структури підприємства, форм власності, організаційно-правових форм бізнесу.

Ресурсна безпека – забезпеченість виробництва основними видами ресурсів, можливість заміщення ресурсів, якість ресурсів.

Ринковий механізм – це система товарно-грошових відносин, яка забезпечує еквівалентний обмін продуктів (товарів, послуг), робочої сили, фінансових ресурсів та цінних паперів.

Ринок – це система відносин між суб'єктами товарно-грошового обміну як взаємозв'язку між продавцями (виробниками) і покупцями (споживачами) через рух товарів (продуктів) і грошей.

Рівновага – здатність системи зберігати свій стан як найдовше за відсутності зовнішніх збурень чи за постійного впливу зовнішнього середовища.

Робоче місце – це частина виробничої площі, де робітник або група робітників виконують окремі операції з виготовлення продукції або обслуговування процесу виробництва.

Санаційна спроможність – сукупність фінансових, організаційно-технічних і правових можливостей підприємства, що перебуває у фінансовій кризі, які визначають фінансової санації.

Санація підприємств – комплекс послідовних, взаємозв'язаних заходів фінансово-економічного, виробничо-технічного, організаційного характеру, спрямованих на виведення господарюючого суб'єкта з кризи і відновлення його прибутковості та конкурентоспроможності в довгостроковому періоді.

Середньооблікова чисельність працівників підприємства за певний період визначається як сума середньомісячної чисельності поділена на кількість місяців у розрахунковому періоді.

Синдикат – організаційна форма існування різновиду картельної угоди, що передбачає реалізацію продукції учасників через створюваний спільний збутовий орган або збутову мережу одного з учасників об'єднання.

Система – сукупність елементів, що перебувають у певних відношеннях та зв'язках між собою, утворюючи деяку цілісну єдність.

Система оперативного планування виробництва – це сукупність різних методик та технологій планової роботи, що характеризується ступенем централізації, об'єктом регулювання, складом календарно-планових показників, порядком обліку та руху продукції та оформленням облікової документації.

Системний аналіз – методологія дослідження об'єктів довільної природи шляхом їх подання як систем з подальшим аналізом і синтезом цих систем.

Сканування зовнішнього середовища – це безперервне простежування за його параметрами, один з напрямів аналітико – прогностичних робіт, призначається для збору, оцінки і прогнозування значущості для економічної системи важливих змін у зовнішньому середовищі.

Службовці – це працівники, що здійснюють підготовку та оформлення документації, облік та контроль, господарське обслуговування (тобто виконують суто технічну роботу), зокрема – діловоди, обліковці, архіваріуси, агенти, креслярі, секретарі-друкарки, стенографісти тощо.

Спеціалізація – поділ традиційних та формування нових галузей суспільного виробництва.

Спеціальність – це вид діяльності в межах професії, який має специфічні особливості, додаткові спеціальні знання і навички.

Статутний капітал – фіксована сума основного і оборотного капіталу підприємства. Він утворюється на момент його створення і перебуває в розпорядженні підприємства впродовж усього терміну його функціонування.

Стратегічні господарські підрозділи – це підрозділи підприємства, які орієнтовані на свої ринки, своїх клієнтів, мають своїх конкурентів.

Структура підприємства – це склад і співвідношення його внутрішніх ланок (цехів, ділянок, відділів, лабораторій та інших підрозділів), що становлять єдиний господарський об'єкт. Розрізняють загальну, виробничу й організаційну структури підприємства.

Ступінь механізації праці – відношення обсягу механізованих робіт до заготівельного обсягу робіт.

Теперішня вартість – дисконтована сума майбутніх платежів (за вирахуванням суми очікуваного відшкодування), яка, як очікується,

буде необхідна для погашення зобов'язання в процесі звичайної діяльності підприємства.

Теплова обробка продукції – призначена для виготовлення напівфабрикатів.

Технологічна безпека – ступінь спрацювання основних виробничих засобів, завантаження спеціалізованого устаткування і доступ ноу-хау; частка витрат на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи, введення в дію основних виробничих засобів.

Технологічна форма спеціалізації цехів – підрозділи створюються за принципом технологічної однорідності.

Технологічні інновації – матеріалізація нових ідей і знань, відкриттів, винаходів і науково-технічних розробок з метою їхньої комерційної реалізації для задоволення потреб споживачів.

Товариство з обмеженою відповідальністю – це товариство, статутний фонд якого поділений на частини, що визначені установчими документами. Його учасники несуть відповідальність за зобов'язаннями товариства у межах свого внеску.

Товариство з повною відповідальністю – це товариство, всі учасники якого займаються спільною підприємницькою діяльністю і несуть солідарну відповідальність за зобов'язання підприємства всім своїм майном.

Товариством з додатковою відповідальністю є господарське товариство, статутний фонд якого поділений на частки визначених установчими документами розмірів і яке несе відповідальність за своїми зобов'язаннями власним майном, а в разі його недостатності

Товарна продукція (обсяг продукції, послуг) – продукція вироблена для реалізації за межами підприємства. Можна визначити на основі валової продукції, для цього з валової продукції віднімається вартість незавершеного виробництва і напівфабрикатів.

Точка безбитковості – мінімальний обсяг виробництва (реалізації) продукції, при якому сума одержаного валового доходу дорівнює сумі поточних витрат.

Точки біфуркації – такий стан системи, коли порівняно незначні зміни її параметрів або зовнішніх факторів можуть призвести до значних якісних змін у поведженні системи, її стані, траєкторії або структурі.

Традиційні процеси і явища – характеризують звичайне функціонування національної економіки, її галузей та окремих підприємств.

Трудові ресурси – це частина працездатного населення, що за своїми віковими, фізичними, освітніми даними відповідає певній сфері діяльності.

Унітарне підприємство створюється одним засновником, який виділяє необхідне для того майно, формує статутний фонд, розподіляє доходи, керує підприємством і формує його трудовий колектив на засадах трудового найму, вирішує питання реорганізації та ліквідації підприємства в управлінні, на одержання частки прибутку у вигляді дивіденду, на участь у розподілі майна в разі його ліквідації.

Управління (системою) – діяльність, яка має на меті забезпечити цілеспрямоване поведження системи під час зміни умов зовнішнього середовища або умов її функціонування. Системи з управлінням називають кібернетичними системами.

Фінансова діяльність – здійснення операцій, які призводять до зміни розміру та складу власного і позикового капіталу підприємства.

Фінансова звітність – бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства за звітний період.

Фінансова складова економічної безпеки – комплекс заходів та реалізація запланованих дій у процесі здійснення суб'єктом господарювання фінансово-економічної діяльності.

Фінансові інвестиції – вкладення капіталу у різні види фінансових документів (використання коштів для придбання цінних паперів).

Фонди обігу – кошти, які обслуговують процес обігу продукції. До них належать: готова продукція на складах підприємства, відвантажена продукція, грошові кошти на розрахунковому рахунку у банку, дебіторська заборгованість. Фонди рахуються на балансі підприємства протягом усього періоду їхнього функціонування.

Фондоозброєність праці – показник, що характеризує рівень технічної оснащеності праці, величина основних виробничих фондів, які використовує один працівник: визначається відношенням середньорічної вартості основних фондів до середньорічної чисельності працівників.

Функціональна організаційна структура управління – передбачає функціональний розподіл праці та функціональну спеціалізацію підрозділів.

Функція – функціональне бінарне відношення. Функція – це правило, яке кожному елементу з першої множини (області визначення) ставить у відповідність один і тільки один елемент з другої множини. Часто цю другу множину називають цільовою множиною чи образом функції чи відображення.

Функція системи – діяльність, роль об'єкта в рамках деякої системи.

Хаос – у синергетиці під хаосом розуміють нерегулярний рух, що описується детерміністичними рівняннями. Його ще називають динамічним хаосом.

Цілісність системи – властивість системи, яка полягає в тому, що остання, з одного боку, – це цілісне утворення, а з другого – в її складі чітко можна виділити окремі цілісні об'єкти (елементи). Але не компоненти становлять ціле (систему), а навпаки, ціле породжує під час свого поділу компоненти системи.

Чиста продукція – продукція новостворена працею у тій чи іншій сфері матеріального виробництва. Являє собою різницю між обсягом валової продукції і матеріальними витратами (сировина, матеріали, паливо) в цінах кінцевого споживання. $ЧП = \text{Валова продукція} - \text{Матеріальні витрати}$. Чиста продукція відображає вклад підприємства у створення національного доходу країни, так як враховує тільки додану вартість.

Чек – грошовий документ встановленої форми, що містить письмове розпорядження власника поточного рахунку банку про безумовну виплату певної суми конкретній особі або пред'явнику.

Чистий прибуток – враховує у своєму складі суму прибутку від звичайної діяльності після оподаткування з врахуванням сальдо надзвичайних доходів і витрат після сплати законодавчо встановлених податків; залишається у розпорядженні підприємства.

Чистий приведенний дохід – показник оцінки ефективності інвестицій, який визначається як різниця між сумою дисконтованих грошових потоків за весь інвестиційний період та сумою дисконтованих інвестицій.

Штатний розпис – це локальний нормативно-правовий акт (тобто документ), який встановлює для конкретного підприємства, установи, організації структуру, штати та посадові оклади працівників і яким (звісно, в разі його затвердження) зобов'язане керуватися підприємство у своїй діяльності.

Якісні показники виробничої програми – сортність, марка, вміст корисного компоненту, частка продукції, що відповідає світовим стандартам, частка експортної продукції.